

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 33/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.јуна 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, хвала вам. Седите. Извините што каснимо, због суђења које је било претходно у овој судници и које је такође каснило.

Да констатујемо да је данас присутан:

Заменик тужиоца за ратна злочине Миољуб Виторовић,

Сви оптужени који су доведени из Окружног затвора у Београду и који ће тек сада да добију слушалице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле оптужени констатовали смо да је ту присутан тужилац, да сте ту ви.

Затим да су ту браниоци, за Мемиши Агуша сада бранилац Бојан Ресавац који му је по његовој жељи постављен за браниоца по службеној дужности.

Затим за опт.Хасани Ахмета бранилац адв.Марија Радуловић,

За опт.Хасани Назифа бранилац Константиновић Милорад,

За опт.Фазлију Бурима бранилац Марко Кастратовић

И за све остале оптужене бранилац Здравко Крстић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно из Окружног затвора у Београду добили смо извештај да су сви притвореници под редовном терапијом, сталним надзором медицинским, стабилног здравственог стања, способни да присуствују суђењу и прате његов ток.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали адвокате који су били постављени за браниоце по службеној дужности оптуженима док су били у полицији, приликом испитивања у полицији, па су приступили Звонко Радовановић, затим Саша Новаковић, позвали смо и приступила је и сведокиња Весна Бошковић, ја немам извештај да ли је бранилац Лапац и Гордана Бабић? Ту су такође, за Гордану Бабић не знамо, ту су и тумачи Еда Радоман Перковић и Гани Морина и у том смислу ћемо да наставимо претрес. Господин Крстић молим Вас да искључи микрофон, да то не би имали. Господин Кастратовић се јавља пре него што уведемо првог сведока. Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Добили смо допис, видим да нисте уврстили а не знам да ли Вас је служба обавестила, сведок кога смо ми предложили данас је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао је Џафер Муслију?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И он како је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путује?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Објективно мислим да би то било целисходно да га данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, саслушаћемо га данас јер може он да сачека пошто имамо једног браниоца који има.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Објективно сигурно да може, али лично би мислио да је боље њега да почнемо са њим па човека да оптуистимо ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он путује данас, добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да, па наравно зашто би правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо почети са њим. Онда ћемо почети са саслушањем сведока Џафер Муслију који долази из Македоније, је ли тако, из Куманова? Добро, да ли можете да позовете сведока. Добро.

Констатоваћемо само да се сада претрес наставља у овом предмету К-По₂ 33/10, где судимо у овом делу за оптужене који су ту док смо у делу за оне оптужене којима судимо у одсуству, раздвојили поступак и тамо ће се водити у предмету К-По₂ 43/10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада је ли ту стигао сведок Џафер Муслију?

СВЕДОК ЏАФЕР МУСЛИЈУ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, узмите слушалице. Да ли сведок има слушалице? Добар дан.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас данас овде на предлог одбране као сведока и рећи ћете нам прво Ваше личне податке, реците нам Ваше име и презиме?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Може на тумач, на албански ћу да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наравно. Реците нам Ваше име и презиме?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Муслију Цафер.

Судски тумач ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија извините, је ли ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслију Цафер, од оца, име Вашег оца? Да ли чујете превод?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не чујем.

Судски тумач ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Нема, не.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Е, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле име Вашег оца како је?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Јакуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, отац Јакуп. Година Вашег рођења?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: 20.08.1948. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање? Занимање Ваше?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Радио сам као пољопривредник и као таксиста, то су била моја занимања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству са неким од овде окривљених? Да ли сте у сродству са окривљенима, да ли познајете неког осим Фазлију Бурима?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не, не познајем ниједног другог сем Фазлију Биримија јер моја жена је његова тетка. Прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша жена је његова тетка, дакле тетка по мајци или по оцу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: По оцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Фазлију Бурима и Ваша супруга су рођени брат и сестра?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, да Вам кажем позвали смо Вас као сведока, пре свега ћете нам рећи Ви се користите, Ваш материњи језик је албански и Ви желите да се у поступку користите албанским језиком?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Исказује да му је материњи језик албански и да ће исказ давати на албанском језику, па опоменут упозорен, посебно упозорен у смислу одредбе члана 98 ЗКП-а, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овако позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, при томе обзиром на блиско тазбинско сродство у коме се налазите са опт.Буримом, Ви можете да кажете да уопште не желите да сведочите. Прво ћете ми рећи да ли жели те да сведочите?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја хоћу да говорим само истину и искључиво истину у вези оптуженог Бурима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Исказује да жели да сведочи, да је разумео упозорење, па позван да положи заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћете, у ствари мораћете да понављате за мнош, овде се полаже заклетва пре давања исказа, па ћете понављати текст заклетве за мнош, обзиром да је немамо на Вашем материјалном језику. Заклињем се.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да о свему што знам о томе ћу и причати, односно говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Пред судом испричаћу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: И о свему што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: И све што знам нећу прећутати, него ћу говорити о свему што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Да констатујемо да је сведок уз одређене тешкоће приликом понављања ипак у неку руку положио заклетву, па исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је био и да ли Ви знате и одакле знате где је био Фазлију Бурим у време бомбардовања, после бомбардовања, шта је било са њим и са његовом породицом и како Ви све то знате?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да ли прво могу да испричам како сам стигао доведе од Влајана, да ли је могуће да ли ми дозвољавате да то испричам прво, како сам стигао доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле доведе?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: До суднице. Дакле овде до суднице, до вас, како сам стигао до вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како ако се то односи на Ваше трошкове то ћемо расправити на крају колики су Ваши трошкови за долазак овде, ако се то тиче тога, а сада нам реците ово обзиром да данас каснимо са суђењем сат и по, судница је била заузета, оно што се тиче опт.Фазлију Бурима, а онда ћете нам на крају испричати те неке Ваше тешкоће ако сте их имали.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Добро. О Буриму и његовој породици, оцем, мајком, браћом и сестром, били су код мене као избеглице од 29. априла до 28. Од 29. априла дошли су код мене као избеглице читава његова породица, дакле читава Буримова породица, дакле отац, мајка, браћа и сестре, значи сви скупа су дошли код мене као избеглице, до 28.10. они су били код мене. Је ли могу још да говорим? У то време ја сам радио као таксиста, мој син и Бурим, то су били вршњаци, они су изашли, шетали. Бурим свако вече код мене је био и није смео да се удаљи или да закасни и да су којим случајем закаснили ја сам на њих дигао руку, викао, ни мој син ни Бурим нису смели да закасне, односно да дођу касно иначе би добили батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате слушалице? Немате слушалице.

Судски тумач ГАНИ МОРИНА: Ако је потребно ја ћу поновити ово задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да видимо.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да ли је потребно да поновим још или да настављам овде где сам стао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци је ли потребно да се понавља ово шта је сведок рекао? Не, добро. Можете да наставите.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам њих пријавио у полицији како то захтева ред и за све сам прибавио картоне. Имам још и друге сведоке, значи могу три, четири сведока да доведем који ће овде потврдити да ово што ја кажем да је то истина. Ја сам сачувао те картоне и вероватно ту је његова да кажем срећа, можда би неко бацио али ја сам их сачувао те картоне и дан данас ја сам донео то са собом, и то значи да ја не лажем, него говорим истину. И како сам и навео они су изашли, радили

као рођена браћа, мој син и Бурим, ја сам их хранио, издржавао колико год сам имао могућности око 6 месеци скоро. Након извесног времена дакле после три месеца, дакле ту негде око трећег, седмога месеца Бурим и мој син отишли су за Куманово, тамо се налазио базен и ми то називамо кисела вода, базен киселе воде. И кад су се вратили увече Бурим се жалио на болове у десној руци, питао сам га шта се догодило, да ли си се повредио на купању или шта је било, он је поврдио руку, имао је оток на тој руци, онда сам га водио код лекара и лекар му је ставио гипс. Пет недеља је носио тај гипс. Након тога, он је сам скинуо гипс без консултације са лекаром. После тога мој син и Бурим нису дозволили да ја радим даље, као млади отишли су у Куманово и ушли су у некој кафаници, ја их нисам ни видео, да ли су тамо пили, да ли су се споречкали са неким или су се потукли са неким и када су дошли кући ја сам приметио да су они мало узнемирени, питао сам шта је то било, они су рекли па ево потукли смо се, онда сма им псовао мајку и мом сину и Буриму. И дао сам им понеке шамаре јер су се уплашили па нису хтели да ми испричају шта се то догодило. Где су они дању били није ми познато, али преноћили су код мене, да ли су они преко дана отишли на Косово или за Албанију или били на неко друго место, мени није познато али углавном увече они су били увек кући и увек сам приметио да су ту. Ту око 6 месеци, ја стварно немам шта друго да изјавим, ако је могуће ја би само тражио трошкове путовања јер то је дугачак пут, ја сам прешао око 900 километара да би стигао до овде. Једино што вас замолим да ми то подмирите све што знам о Буриму то сам изјавио и апсолутно ни једну једину реч нисам лагао јер ја сам позван да дођем и да кажем истину овде пред вама и због тога сам и дошао. И још једном да поновим, овде имам још неке папире, ево овде имам картон, чувао сам га 11 година а ја нисам ни знао да ће Бурим пасти у затвор, али ја имам картон од Азиза Фазлија, то је од Буримове породице, имам и друге картоне, дакле ево већ 11 година сам чувао то, то је са потписом и овером, то су оригинални полицијски картони, дакле од 29. када су дошли код мене. То су та документа која сам ја добио приликом њиховог пријављивања кад су дошли код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Могу да Вам кажем и то да је Бурим био код мене и да што се тиче тога ја мислим да је он невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћу Вас после за те картоне обзиром да је Вас предложила одбрана, па ће прво оптужени Бурим и његов бранилац да Вам постављају питања. Значи прво бранилац оптуженог, Марко Кастратовић. Изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поштовање господине. Направили сте судија један коментар на записник унет, у неку руку положио заклетву,

да ли сам ја то добро чуо? Ајмо поново онда да полаже он заклетву, јер ја ово као институт не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То је мој приговор на првом месту. У неку руку то значи можда је положио, можда није, једноставно нисам разумео ту конструкцију. Оно што ме занима као питање господину јесте све веће ствари, који су начини када Вам дође породица, пријатељ, кога пријављујете као избеглицу у својој кући и у својој породици пред органима где сте пријављени овде већ имамо као сазнање да је то Куманово, шта радите, која је процедура?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ми смо своју дужност обавили, обавестио сам полицију да су они избеглице и да су дошли код мене, да ће ту остати због ратних догађања, односно због бомбардовања, као што и сами знате. О томе сам и мало пре испричао, дакле то је исто питање које је и мало пре постављено, односно на које сам одговорио.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У полицију идете скупа?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не, не, само ја, само сам ја ишао до полиције, ја сам узео личне карте и ја сам отишао јер било је 4 полицијских пунктова и они не би дозволили, вероватно би их вратили и не би могли да стигну до нас, тако је то било у то време тада и такви су били услови.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А како провери полиција да су ти људи које пријављујете, да су код Вас, баш код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево видите можда сам мало био нејасан, односно погрешно, могли смо ми можда за једног или другог, али у овом случају то није било могуће јер полиција је имала право да дође и да контролише. Понекад се догодило да сам ја имао и далеко већи број избеглица, не само Бурим и његова породица. Али остали су можда били ноћ, два и отишли, дакле били су у пролазу јер ја имам породицу од 5-6 чланова и није било места за све.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је Бурим, конкретно Бурим Фазлију, за време боравка код Вас кући, имао обавезу да буде и спава код Вас кући?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам већ рекао и Буриму сам и саопштио и наредио да мора да дође свако вече да спава иначе ће добити батине и он је тако све време био је редован и свако вече је долазио. Било је случајева да су добили батине, а то је био случај кад су се потукли и посвађали у Куманову и управо у вези тог случаја тукао сам и Бурима и мога сина, а њих двојица као вршњаци преко дана су радили заједно, ја као старији њима сам дозволио да то раде, а они су то радили и поштедели ме тих проблема свакодневних јер сам био старији.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колико је Ваш син имао тада година?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Тада је имао је око 19 или 20 година и имао је дакле могућности и право да вози комби, а Бурим понекад би ишао са њим, путовали би заједно, ево и случај у оној кафани кад су се потукли, били су заједно и тако су и ишли заједно а код нас је обичај да након извесног времена без обзира на те чарке или свађе ми се помиримо после, а ја сам ипак њих, на њих викао и тукао сам их зашто су се потукли са тим људима.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То вече кад су се потукли и кад год су излазили, увече, да ли су спавали и увек били код Вас кући?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Свако вече они су преноћили код мене кући и у оно време кад је скинуо гипс он се тада потукао, сад не могу тачно да наведем датум, али знам да је то, да се потукао у време кад је већ био скинуо гипс.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли могао да не спава кући Бурим?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не, не.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Док је био код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не, то не би се догодило јер једно вече да није дошао ја би га истерао напоље, и мога сина би истерао, то је обичај код Албанаца и ја то не би дозволио.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Онај ко је домаћин он је прави домаћин и он одговара за све и према њему морају да се понашају сви подједнако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли опт.Фазлију Бурим има питања? Не, имате? Ако имате изволите, дођите.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Је ли смем бар да га погледам јер 18 месеци нисам га видио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте га наравно.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Где си бре Буриме. Јеси ли добро, како си, шта радиш?

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Шта радиш, ја сам опт.Бурим Фазлију, поздрављам и господине Цафера и све вас, захваљујем му се дубоко што је нашао времена да дође и да посведочи овде мени јер то је истина и права истина јер ја сам све време био код њега и ја сам све био заборавио у вези рамена, у вези руке и ја сам и заборавио да овде наведем то јер имао сам руку у гипсу, то је чињеница и он је о томе већ говорио и ја не би хтео више да понављам, само сам хтео да изађем овде и да га поздравим и да му се захвалим што је дошао да посведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то?

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Хвала што сте дошли.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Је ли смем још две речи да кажем молим Вас? Након повратка кад су отишли од нас, Бурим је поново дошао код мене као што је то обичај као кад се иде код тетке, он је дошао и није заборавио. Да ли је то након недељу дана, 15-так дана, месеца и тако даље, али то је обичај код нас да се посећујемо. Ја одлазим код њих, они долазе код мене и ево то сам хтео само да вам кажем, друго немам шта да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је било то са гипсом, кад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месецу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: 03.07. у пет недеља он је носио гипс на десној руци, након пет недеља сам је скинуо гипс и није отишао код лекара. Ето толико знам око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је то баш било 03.07.?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Па знам кад је отишао за Куманово и кад се вратио и ја сам нашао датум, не могу да кажем сад да је то било 05. кад је било 03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нашли, то пита тужилац како знате баш 03. да је био, знате?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац како баш знате да је 03. а не 05.?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Па знам управо због тога што сам стално био кући и нигде ја нисам излазио. Ја сам тада имао 51 годину, сада имам 62 и месец дана отприлике, тако да сам запамтио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли запамтили шта је било 04. јула, ако сте запамтили да је ово било 03. јула, шта је било 04. јула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати браниоци.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ми нисмо имали право овако да постављамо питања «Божуру», а камоли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине, молим Вас, Муслију.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Кажем вам да је 03.07. око пет недеља је носио гипс на десној руци. Можда он је руку поломио, односно сломио дан пре, али ја памтим тај датум кад сам га водио код лекара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где Ви живите тачно?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја живим у Лојане, дакле то је око 3 километра до Куманова, а до Прешева има око 80 километара, значи у об а правца, ту је граница већ 20-так година, треба да се иде око 80 километара уместо да идемо само 3 километра, јер то је негде на

средици граница и управо због тога ми морамо да обиђемо околo и то отприлике око 80 километара уместо далеко мање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико има до Гњилана?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Одакле до Гњилана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Лојана?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Од Лојане, од Лојане до Гњилане има 75 километара или 80, околo не, Лојан – Прешево има 9 километара, Прешево-Гњилан има 28 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја Вас питам Лојане-Гњилане, колико има директно не околo, него директно?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Лојан – Гњилан, ако прођемо Лојане ја то где има границу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам Вас колико има Лојане – Гњилане, то Вас питам?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Којим путем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте Ви да се мешате.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Чекај, кратко путу има 40 километара, можда један километар мање, а околo 80 километара има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Сад преко Табановац сад, ту има границу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај картон који сте показивали, за колико људи је тај картон?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ово што сам показивао сада или оне друге што сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај што сте показивали?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Са зовија само двојица беше, жену и муж, од фамилију од Бурима, а од Бурима 4 браћа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја Вас питам тај картон за колико људи је он важио?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ово је само два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само за оца и мајку?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Извините да ли је реч о овом картону што сам вам показивао или о другим картонима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија па гледајте, немојте да гледате браниоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је, господине Муслију, значи гледајте овде на монитору тужиоца или овде гледајте тужиоца, немојте гледати браниоце, он ће касније да интервенише.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Значи један картон односи се за једно лице, значи за свако лице по један картон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај који сте показали, на кога се односи тај картон?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Већ је речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се Ви мешате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу молим Вас немојте викати, већ каснимо да не губимо на времену. Немојте викати, немојте викати.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Чекајте, овај картон који сам вам показивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте тужиоче да узимате тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то сте себи показали, нисте суду показали.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево другу за Бурима где имам све код адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас ко даје за право Вама да узимате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, вратите сведоку, вратите сведоку.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ово молим вас морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче вратите сведоку то је његово.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли имате право Ви по закону да узимате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опмиње се. Господине Муслију, господине Муслију, значи немојте викати, значи сада виче и бранилац, господине Кастратовићу, сада ћу ја да опоменем тужиоца, немојте тако. Дакле Ви не можете да тако комуницирате са тужиоцем ни са браниоцем, значи слушајте имате ту на монитору, имате слику тужиоца, видите слику суднице, пратите ту тужиоца, можете и да га гледате, али немојте ништа да додајете тужиоцу и да тако потпуно опуштено да разговарате са тужиоцем овде на суду, значи сада ће тужилац нешто још да Вас пита, господине Буриме сачекајте.

Судски тумач ГАНИ МОРИНА: Судија, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете нам то касније.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево ја сам показивао тај картон, а да ли је он то видео или није видео, мени то није познато, ја сам га извадио из цепа и рекао сам да је то Буримова породица и показао сам вам, ја сам дао овде и заклетву и све што пише овде, ја сам то и изјавио, нису то лажи, ви можете проверити то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, господине, господине Муслију слушајте ме, значи питао је само тужилац тај један картон за колико је људи, да ли за целу породицу или за сваког човека појединачно и Ви кажете да је то за родитеље је ли тако? За једног човека?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Картон важи само за једно лице. Ја сам чувао три картона, а не знам за друге, Бурим је узео своје кад је ишао на

Косово или на неко друго место, он је то носио. Али можда срећа што сам их чувао и што сам их пронашао. И нема овде никакве потребе да било шта кријем, односно да лажем, ја причам само о ономе што се код мене догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски тумач ГАНИ МОРИНА: Молим Вас госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани кажите.

Судски тумач ГАНИ МОРИНА: Молим Вас између питања и одговора јавног тужиоца и сведока да буде минимална пауза јер питања и одговори се поклапају и онда се ствара конфузија и нећете ни ви слушати како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због превода дакле немојте одговарати одмах сачекајте да чујемо, да чујете превод до краја тужиоца, па ћете онда одговарати, то важи и за тужиоца. Изволите господине тужиоче.

СВЕДОК ЏАФЕР МУСЛИЈУ: Уреду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли Ви картон за Фазлију Бурима?

СВЕДОК ЏАФЕР МУСЛИЈУ: За Бурима Фазлију немам јер он је узео и на граници узели су му тај картон, а ја сам све то имао записано. Од тога три картона од његове породице оца, мајке поседујем и то је доказ да су они код мене били смештени, нису били само ова тројица, али целокупна његова породица и сви су они инвалиди, само Бурим је ту како видите он је читав. Дакле отац му је болестан, жена шећераш, онда они остали су инвалиди, тако да су сви, цела породица је пуно инвалида, само он је здрав и ја мислим да он невин и ја немам шта друго да причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли боловао Бурим од неке болести да Ви знате, неке тешке болести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад тужиоче, у то време или?

СВЕДОК ЏАФЕР МУСЛИЈУ: Имао је неку болест, ја мислим да неку плућну болест, запаљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

СВЕДОК ЏАФЕР МУСЛИЈУ: Па не могу ја сада да одговарам са тачним датумима и узроцима тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате са тачним датумима, је ли као дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине. Значи не може да се преведе, значи сада не можемо ништа, господине Гани сачекајте да интервенишем, немојте викати, тужиоче шта је било питање? Господине Муслију значи морате сачекати, не можете тако да причате, тужилац је питао, Ви сте рекли да знате да је боловао од нечега, не знате када и шта је следеће питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја то питам да ли је то било пре бомбардовања или после бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту болест имао, јесте разумели?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Знам да је то било после бомбардовања, односно пре 4-5 година, знам да је боловао од тога. Да ли је то месец дана или два месеца, он је лежао у Гњилане. Добијао је редовно лекове и конзумирао лекове и лежао је кући, ето толико знам око те болести његове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам разумео да ли сте Ви радили као таксиста за време док је Буримова породица била код Вас или нисте радили као таксиста?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Од 1983. године ја сам радио као таксиста до 2000. године нисам престао да радим, поседујем о томе документа, био сам платио све доприносе око обављања тог заната, односно те професије од 1983. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац за оно време док је Бурим био тамо, и његова породица, да ли сте тада радили као таксиста?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да, да, како да не, био сам таксиста и у то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су онда то радили.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам био уредно пријављен и имао сам комби и обавио сам своју професију по закону, легално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су онда то радили Бурим и Ваш син?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Они су изашли као млади, понекад су узели комби, ишли су за Куманово, попили неку кафу или нешто друго и сад преко дана где су они све били ја не знам, али увече морали су да дођу кући и да преноће ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас тужилац, испада да су они нешто радили, Ваш син и Фазлију Бурим, да су радили нешто па су Вама олакшали ту финансијску ситуацију, тако смо схватили да су и они радили нешто знате, да Ви нисте морали много да радите, то Вас пита тужилац?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Они су радили понешто и зарадили понешто, али морали су да нахране 12-торо душа јер ми бројимо 6 чланова породице и њих 6 то је 12-торо и овај брачни пар, дакле нас је било свега 14-15 душа. Па ево то је било набавили смо хлеба, парадајз, паприке, били су доста сиромашни инвалиди, апсолутно ништа нису имали и ето живели су код мене око 6 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они то комбијем радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац да ли су користили комби?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да комбијем, ја сам са тим парама њих нахранио дакле и моју породицу и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, дакле пита тужилац када су радили Ваш син и опт.Бурим да ли су користили комби у раду, да ли су користили тај комби да се возе?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да, мојим комбијем они су отишли за Куманово, па из Куманова за Лојане и неку туру су превозили. Ако су имали довољно горива тако су радили, ту је било много посла јер је било пуно избеглица, дакле било је можда две, три хиљаде људи али сви су то били пријављени људи имали су картоне, ишли су за Куманово, прибавили су тамо ствари и било је посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте помињали да не знате тачно где су све ишли па сте рекли можда су ишли на Косово, можда су ишли у Албанију, не знате где, али како на основу чега нам то тврдите?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја нисам их видео, али ја то кажем онако, они су могли било где да оду преко дана али увече су се вратили ту. Да ли су ишли за Косово, шетали али увече су морали да дођу ту и да преноће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има Ваш син возачку дозволу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Бурим има возачку дозволу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је ли имао дозволу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Има дозволу, у то време није имао. Али је знао је да вози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за то време да ли је у то време имао дозволу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Бурим, не, није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ваш син?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Колико ја знам није имао. Мој син да, од 18-те године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су, рекли сте да је проблем био са пунктовима, ако је било толико пунктова како су они пролазили те пунктове? Рекли сте проблем је био да се пријаве, да оду сви заједно јер било је 4 пункта, како су онда пролазили комбијем тим те пунктове?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Било је на два места, али ако су имали полицијски картон они су имали право да иду преко целе Македоније и да се врате. Други нису могли само они који су поседовали те картоне, они су могли преко дана да иду било где, али увече морали су да дођу ту, дакле они са тим картонима кретали су се слободно, није било потребно чак и да имају и личну карту. Тај картон издат од стране полиције, он је важио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једно питање, а зашто је Буримова породица дошла код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Још једном поновите питање молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто је Буримова породица 29. априла дошла код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево видите, није дошао сам Бурим са својом породицом него цело Прешево и околна места они су побегли од бомбардовања. Не ради се ту само о Буриму и његовој породици. Целокупно Прешево и око 20-так села побегли су и дошли, то има око 20-так села и ми смо наравно њих прихватили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто се нису.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: И још једну ствар да кажем, и када је почео рат у Македонији, онда и ми смо побегли из Македоније па смо ишли код тих породица које су биле код нас, ево видите како се то понавља, они су били код нас, онда смо ми отишли код њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се завршило бомбардовање, зашто се Буримова породица није вратила у Прешево?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: А шта је имала она да једе тамо да се вратила, од где да једе, како да живи без ичега, тако смо ми радили и хранили њих 6 месеци. Онда полако су се почели сви да се врате па су се и они вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам за те картоне, да ли су се пријављивали људи као избеглице полицији, или дајте ми то да видим или да ли сте били у обавези да пријављујете неког ко је дошао као избеглица или било кога ко није држављанин ваше државе?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ко је прешао македонску границу, морао је да се пријави у полицији, јер ако случајно полиција затекне негде било кога на улици без тога да је пријављен, он би био одмах лишен слободе и не би смео апсолутно под другим околностима да изађе у град. Такав је био закон и тад а и сад, дакле ко буде кога год будемо примили дуже од 24 сата, ми морамо да га пријавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и тај картон су они?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам лично дошао овде, али ако ја остајем овде дан, два више значи мимо тога ја морам да се пријавим јер кад се будем вратио тамо могу да ме казне зашто нисам се пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тај картон сви добијали као легитимацију да носе са собом?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да, тако је, тако је то било, то је било уместо личне карте. Дакле то је у то време док смо имали избеглице, ако дакле поседујем тај картон ја сам могао и да идем свугде, чак и преко границе, ако немам то нисам могао да се крећем нигде. То је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ову породицу можда пријавили некој избегличкој организацији ради добијања помоћи?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ми смо добили помало, али слабо је то било, ево ја имам овде тај картон где пише какве помоћи смо добили, али некада се догодило да неко то и покраде, узме, тако се то дешавало скоро свугде као што краду свугде, тако су и тамо крали, ако дају нешто дају, ако не ником ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, да ли се породица Фазлију Бурима и он лично, да ли су се повремено јављали полицији или тој некој организацији која је давала помоћ и добијали помоћ или су имали обавезу да се јаве да су још увек код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево видите, свако село које је дошло код нас ми смо њих прихватили ако смо успели да нешто добијамо, добијали смо, ако не онда на крају месеца смо понешто добијали, макароне, кромпир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: И.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију интересује ме да ли се опт.Фазлију Бурим и ови други људи, да ли су се повремено јављали полицији, да ли их је неко контролисао да ли су они још увек ту?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Сви су били регистровани у полицији, и могло се догодити да одемо у полицији и да покажемо те картоне и онда смо добијали извесну новчану помоћ, дакле сви они који смо издржавали, односно примали неку породицу, те паре вероватно је дао неко из Европе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, пустите, господине Муслију не питам Вас уопште то, питам Вас да ли су људи који су се пријавили да живе код Вас повремено у том периоду док су били ишли у полицију, јављали се да су још увек ту, или сте Ви ишли за њих или кад су се они пријавили једном онда су ту бесконачно?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Само једном кад смо ми њих пријавили, регистровали, ту је писало дакле генералије, име и презиме, и наравно обавеза је била да се увече врати, то је тако било у то време, ја сад не знам како да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте повремено у мају, јуну, јулу, августу или септембру одлазили и пријављивали да су ти људи још увек код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Дакле све, за оно време док су били код мене, за то време свака породица је добијала од разних удружења и организација добила је ту помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, да ли сте одлазили у полицију и пријављивали да су ти људи обнављали тај њихов боравак код Вас током ових 6 месеци или то нисте радили?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Није било потребно то да се уради. Само су нам рекли да је донешен закон ко је примао такве породице, примаће по 500 марака и све те породице су ишле поново па су се пријавиле и тако су остварили то право и након престанка рата ја сам добијао тих 500 марака, дакле отприлике око годину и по дана након тога. Неко је добио то раније, неко је добио касније, али углавном то су добиле те породице које су примале избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад сте Ви почели да примате тих 500 марака? Јел сте то Ви примали или његова породица?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: То је била једнократна помоћ и није било везано за број избеглица, да ли је било једно избегло лице или не знам колико. Не само ја, него сви су добијали ту помоћ, ја у име моје породице имао сам статус избеглице годину дана и након тога сам добио ту помоћ, ја сам био код Буримове породице, ту смо били смештени, помало сам радио, добијао сам извесну помоћ од Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас не интересује, немојте да нам причате молим Вас, за сад нас то не интересује. Интересује ме само да ли сте ишли у полицију у јуну месецу и пријавили када се завршило бомбардовање да су код Вас избеглице још увек у Вашој кући?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Па јесте, пријавили смо се и обавестио сам њих да су они избеглице код мене и наравно они су поново регистровани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су поново регистровани?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Та лица и на основу тога сам добио тих 500 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком месецу, ког датума?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не знам тачно које је то време било, али пре избијања конфликта код нас, дакле ја сам поново ишао, пријавио у вези тог новца, ако дају дају, ако не дају ником ништа. Знао сам да тај новац европске државе су додељивале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком месецу? Је ли било лето или јесен или како?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Када сам добио новац, 21. је почео рат у Македонији, то је априла месеца колико се ја сећам и маја месеца онда смо ми напустили и 24. маја са целом породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години Ви причате?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сада причам о 2001. години када је избио рат у Македонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то нас не интересује. То нас не интересује, господине Муслију не можете причати, господине Муслију не можете причати у исти глас са мном, господине Муслију. Господине Муслију ми Вас као прво уопште не чујемо јер сам ја искључила микрофон, као друго не чујемо превод и као треће овде можете само да одговарате на питања суда, не можете причати оно што Вам се свиђа, значи можете одговарати на питања суда тако што ћете изричито знати одговор или ћете рећи не сећам се или ћете рећи не знам јер имам разлога да ускратим одговор на то питање, значи као што сам Вам рекла на почетку ја Вас питам све за 1999. годину, да ли сте у мају, јуну, јулу, августу или септембру ишли у полицију да би пријавили каква је породица Ваше супруге, односно њен брат, и његова породица још увек код вас, је ли то неко контролисао? Е сада укључите микрофон и одговорите само нас то интересује, значи 1999. година, да ли сте током периода од када сте пријавили Буримову породицу док вас она није напустила ишли у полицију и пријављивали да су они још увек код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Није било потребно да поново пријављујем него само кад су отишли онда сам ишао, пријавио да више нису избеглице код мене и ја немам шта да изјављујем било шта друго у вези тога, могу само да понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте када се завршило бомбардовање, да ли сте онда ишли и рекли иако се завршило бомбардовање они су још увек остали код мене?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Нисам имао потребе да идем поново у полицију да пријавим, они су били пријављени, свако је имао свој картон, ја сам њима учинио услуге јер нису имали шта да једу, ја сам покушао да их нахраним. Ја сам их чувао месец дана, оно у Миратовцу су ме чували годину дана. То су односи између пријатеља, браће, између браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их чували месец дана а они вас у Миратовцу годину дана?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви њих месец дана?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Шест месеци, шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест месеци, добро.

Судски тумач ГАНИ МОРИНА: А он је у Миратовцу годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми тај картон да ли ћете нам дати да копирамо и чији је то картон, за које људе?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја имам и документацију да сам се пријавио у Прешеву док сам боравио у Миратовцу, и немојте мислити да ја лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, нас не интересује то што сте Ви били у Прешеву, нас интересује сада то када је породица и опт.Бурим, када су били код Вас, тај картон који се налази код Вас за кога је то? Тај који сте показивали мало пре тужиоцу, чији је то картон?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: То је картон његове мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали браниоцу?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Сва три картона имам овде.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не судија, па то имате већ у исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај картон што имате код себе, одакле он код Вас?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Слушај, извињавам се. Када је Бурим лишен слободе ја сам претресао та документа и нашао сам та документа. Ви проверите то где год хоћете, ако хоћете у Америци, ви ћете утврдити да су то документа оригинална, ту нема никаквих фалсификованих докумената, то су та документа, ето и то је тај документ који се односи на његову продицу, ту су два чланова његове породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта мене интересује, мене интересује одакле то код Вас, ја сам разумела да се тај картон када људи напуштају Македонију и враћају се својим кућама, да то предају полицији, ја Вас зато питам одакле то код Вас?

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Марко Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте господине, сачекајте.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Марко Кастратовић да не упада у реч, да не довикује и да не маше и да на тај начин не ремети ред у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Муслију уколико Вам је потребно време да се одморите ми ћемо да направимо паузу, али за сада уколико можете смогните снаге и пробајте да одговорате на питања суда, немојте молим Вас викати нешто што се Вама свиђа, питам Вас да ли су се ти картони враћали полицији када се напушта Македонија, одакле они код Вас, то Вас питам, ја сам тако разумела?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево ја ћу Вам испричати, кад су они изашли отуд ишли су пешице и ти картони су остали код мене. И ми смо тако прешли границу, тако да у том случају кад смо тако ишли остали су нам и картони, јер са ове стране како смо ми ишли и како су они ишли нико није тражио те картоне, то је права истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је онда евидентиран тај датум у октобру месецу да су они напустили тада село Лојане и Куманово, где је тај датум евидентиран?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: У полицији се налази тај датум, значи 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је тамо тако што сте Ви отишли и рекли они сада више нису код мене?

Судски тумач ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија он Вам прича о доласку још увек.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Хвала богу тија три како сам чуо ја не знам, можда се требали деца прије, су чува и одвајане, сам чуо документи комплет у Миратовац годину дана, па су носена тамо, ево то је оригинал није фалс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени преводилац сугерише да Ви причате нешто, ја разумем нешто друго, па Вас питам тај датум у октобру месецу који Ви кажете да су Фазлију Бурим и његова породица напустили село Лојане, ко је евидентирао у полицији, како је он евидентиран, тако што су они отишли и рекли ми одлазимо или сте Ви то рекли?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам их возио комбијем у полицији, они су изашли, погледали сваког појединачно, издали су те картоне и рекли су им да са овим картонима можете слободно боравити на територији Македоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало пре сте рекли да су они дошли код Вас, да сте Ви сами отишли у полицију, пријавили да су они дошли и добили картоне, а сада кажете одвезао сам их комбијем у полицији они су добили картоне.

Судски тумач ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија извините, зато сам ја интервенисала, зато што је он рекао пре тога 29. април, због тога.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам рекао пре можда његова мајка није могао да дође, има неки инвалиди. Али можда неко није могао пошто је његова мајка била болесна, али полиција је била обавештена о целој породици и тако смо ми поступали са свим тим избеглицама. Исти случај је био и кад смо отишли за Прешево, ја сам покупио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада, господине Муслију пустите то када сте Ви ишли у Прешево, то потпуно то молим Вас сада немојте да причате, значи када су они решили да се врате у Прешево у октобру месецу, да ли су они ишли у полицију или су они пешице прешли, отишли кући, сачували те картоне оставили код Вас, а Ви сте сами отишли у полицију и пријавили да су они отишли, ко је пријавио тај датум у полицију?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Када су се вратили из Македоније у Миратовац то питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то питам.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: У Миратовац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам већ испричао да након извесног времена када смо чули, односно били обавештени да нам издају неку новчану помоћ, тад сам их пријавио поново јер нисмо то морали да урадимо јер неко чак и годину дана је био код некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Али сви су се вратили пешице за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, ко је пријавио да су они напустили село Лојане, полицији? Да ли су они сами отишли у полицију или сте отишли Ви?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: И да нисмо пријавили то ништа не би значило јер то је датум кад су се они вратили. Само смо могли да идемо и да кажемо да више нису те породице код нас и да се вратимо кући. Ми смо и ту помоћ добили и није било више потребно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас то и питам. Добро да констатујемо.

Констатоваћу како одговарате на ова питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где вам је болница, тај базен је у Куманову, а Ви сте у селу Лојане је ли тако?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Базен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Базен ми називамо базен киселе воде, од Куманова можда има око 2-3 километра и ту се купају деца, па понекад можда и одрасли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тада када се повредио опт.Бурим, и када сте га водили, хоћете да ми кажете у коју болницу сте га водили?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам га водио у најближе место да му се укаже помоћ јер свако село је имало понеког ко је пружао такву помоћ јер нисмо могли да се крећемо, дакле да идемо негде даље јер је све је било то записано, сваки лекар је био задужен за извештај број избеглица и за свако лице лекари су били исплаћени колико су они добијали то мене није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим где му је стављен гипс, како се зове та болница где му је стављен гипс?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: У Лојане ту је био лекар који је контролисао и породицу, он му је ставио руку у гипс и 5 недеља је то носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Лојане му је лекар ставио гипс? Добро, да ли је то уписано у некој, је ли то нека амбуланта или Дом здравља или шта?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас дозволите ми само реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију реците ми да ли је то амбулата или Дом здравља?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: То је амбуланта и ми у нашем селу имамо три амбуланте где раде три лекара. Није то само један лекар који иде по кућама, али ту је од оних три једна је приватна амбуланта, ту многи раде приватно. Има и државни али има и приватних амбуланти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још да Вас питам ово што сте Ви говорили Вашем сину и опт.Буриму да се врате увече кући и тако даље, јел то важио неки, јесу то била нека ваша правила или је то полиција увела та правила?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Рекао сам и мало пре, независно од броја који ту, односно чланова породице и гости и тако даље, они морају да поштују оно што каже домаћин, они су дошли код мене и ја сам ту био одговоран за њих. Дакле, ја кад сам им рекао да морају тако да поступају, они су били дужни и тако и поступати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опт.Бурим се јављао нешто, изволите. Чланови већа да ли имају питања? Не.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Имам неке примедбе управо због тога што понављате питања по 15-так пута, а ја кад сам питао сведока нисте ми то дозволили, онда имам исто тако и у односу на тужиоца а што се тиче овог картона, он не зна моја породица, можда зна али он не зна моја породица, можда зна али ето то је вероватно и заборавио, моја породица је прешла границу, дакле граница Миратовац – Лојане, а ја сам прешао границу близу Качаника. Тамо сам прешао нормално границу дакле граница између Македоније и Косова, тамо сам предао картон и када сам напустио Македонију ја сам њима дао картон, ви можете лично да тражите то, то је питање регулисано између двеју држава и можете да тражите то као суд, и да тражите од 1999. године, када сам ја прешао македонску границу, и тако можете службеним путем да тражите као суд и да нађете мој картон у Македонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Ето то сам хтео само да вам кажем и мислим да нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: И у вези руке стварно је то истина, то је доктор Назиф он је приватни лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију не можете говорити у глас.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: И он је то урадио, то је приватна амбуланта. Ја нисам поломио руку него је је напукла била, било ми је напукло то у базену и ми смо ту и воду набавили, ту сам се оклизнуо, пао сам на једном камену тамо и тако сам повредио руку и истина је да ме он после

вечере упутио код овог лекара, он ми је исто тако сликао руку и то је приватна амбуланта, па и то може да се потврди, односно да се уверите да ли је то тачно или не. И нема потребе да можда ја кажем, нема потребе да толико замарате овог сведока. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Господине Муслију да видимо шта ће бранилац оптуженог Бурима да каже.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Свашта би ја имао да кажем судија, али негде из личног поштовања и према вама на првом месту и према суду, нећу, али бићу само у једном домену што ми не даје негде из стомака ми не даје за право да ћутим. Молим Вас имамо тужилаштво овде, имамо неке ствари које су објективне околности и тиме ћу да се позабавим сада у свом исказу. Зашто Ви то радите када је то познато како у нашој држави, тако и на Балкану, како нас Европска унија учи да требамо сви да радимо, неки су већ урадили, а ми морамо да урадимо и већ дуго радимо, када неко дође странац, у нашу државу, хотел га пријављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ако седи код куће, пустите ме да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Када седи код куће нечије, тај који је власник куће и стана, мора да пријави и то је негде закон, право, које ми морамо да знамо. Човек то Вама објашњава Ви њега јурите у неким стварима, а ја Вас молим за реч да Вам дам управо картице те које стоје па ћемо ми сутра видети и на првом месту што би волео Ви да видите, да ли једноставно звати конзула, да ли амбасадора, конзула македонског, не знам шта, да нам он објасни ако нама није јасно шта значи ова картица. Шта значи. Ја сам вама и копије овога дао и да видимо шта значи ова картица, ја знам шта значи у Србији, а шта значи у Македонији не знам, а могу да претпоставим са становишта свог, своје потребе у оквиру овог предмета да проверим. И негде знам да значи готово исто што и код нас, како су они тада извршавали провере, да ли мислите да он може да нам одговори, а није окривљени, није ни сведок сарадник, него обичан човек, Албанац који је скупио снаге да из Куманова дође овде. Молим Вас, ајде да поштујемо и тај елеменат, ја вам дајем сада оригинале картице, уједно вам дајем и печатирано и печатирано издато од стране приватних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте долазити, додајте преко Наташе молим Вас.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи молим Вас да сам Вам дао оригинале. А што се тиче онога што би евентуално још поставио као питање, мада негде мислим да би то већ било јасно, али питаћу поново, очигледно није свима било, сведока, да ли је постојала могућност током бомбардовања у Србији да се било која избеглица на територији

Македоније креће без личних докумената, ако је избеглица шта је представљало његов лични документ? Да ли је то контролисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли то овај сведок зна или ћемо то проверавати провером.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па Ви сте га питали многе ствари које ни ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз разне законске и подзаконске акте који су постојали у то време, је ли знате господине Муслију одговор на ово питање. Је ли знате ово што Вас је питао бранилац?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Имам само још две речи, да сам ја знао да ће Бурим бити ухапшен ја би сачувао сва документа. Одакле сам ја могао да знам да ће он пасти у затвор и да ја сачувам ту документацију толико година. То је могло се догодити да деца бацају, али ето сачувани су ето на његову срећу и да се правда задовољи јер он је увек био праведан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, господине Муслију.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја не могу више да стојим јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, онда да констатујемо.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Не осећам се најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим, немојте онда више ни да причате, само седите да констатујемо да је бранилац.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Може овде да седи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја 62 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте више да причате, одморите се мало.

Констатујемо да је бранилац оптуженог Бурима, адв.Марко Кастратовић предао потврду, сертификат, за Фазлију Фадила, Фазлију Енис и Фазлију Адри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова друга слова не могу да прочитам, знате ли Ви како се зове браниоче? Не знате. Хоће да нам помогне Фазлију Бурим? Адријат.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Адријатик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адријатик, добро.

И потврду, односно лекарско уверење од 19.10.2009. године, то је односно извештај приватне здравствене установе, ординације за општу медицину «Филиз», број 01/09 од 19.10.2009. године, која пичиње са називом Вертетим, што би требало да буде потврда.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Тачно, тачно.

О томе да је опет само читам датуме не знам превод од 24.04.2009. године, односно од 24.04. до 29.09.1999.године опт.Фазлију Бурим је ту био па је 03.07.1999. године гипсин, то је гипс сигурно, носио 5 недеља на руци, али ову потврду ћемо у сваком случају да преведемо. Па како је суд извршио увид у оригинале, налаже се стручној служби суда да за списе предмета фотокопира ова документа како би се оригинали могли вратити оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо и тужиоцу да дамо ово на увид и да Вам вратимо браниоче, а осталима да доставимо све ово преведено. Да ли још има питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја би само замолио да констатујете да то што је сведок показивао и што је извадио и вратио у свој џеп од кошуље се потпуно разликује од ових картона које је предао бранилац Фазлију Бурима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледајте прво Ви ове картоне па ћемо онда да видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да би то било јасније овај картон који је сведок показао је картон са две стране као свеска, а ово су само картони који нису пресавијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатујемо онда да је тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И за кога, на кога се ова, сведок је рекао да су ту отац и мајка, тако је рекао да су то родитељи Фазлију Бурима, ниједан од ових картона који сте прочитали се не односи на оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питаћемо сада.

На примедбу тужиоца констатује се да су картони које је предао бранилац у једном команду непресавијени, а да је сведок у свом излагању показивао картон као пример који је пресавијен и има две стране. Затим се на примедбу тужиоца уноси да су картони који су предати за лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите браниоче?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте негде већ у записнику поменули за која лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су шта оптуженом?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И прочитали. Рођаци, фамилија, отац, мајка, немам појма ко су тачно, али суштина лежи у нечему другом, када неко такав картон добије као избегличку легитимацију по званичном изласку са територије државе која је тај картон њему издала, он тај картон мора да врати и остаје код њега, ви то имате већ и ви и тужилац, као исказ још из полиције, мог браћеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Зато мени негде и смета што са овим даavimo, што постављамо нека питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Која су сувишна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате ко су ова лица?

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас дајте онда, дајмо предлог један ако неће нико други, ја ћу да предложим да зовемо конзула македонског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, господине тај предлог ћемо касније сада иде време за молитву него реците ми која су ово лица, не знам.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не могу да прочитам ја та лица, сви имају презиме Фазлију, ко су не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Уноси се да бранилац не зна ко су та лица, али су сигурно у блиском сродству са оптуженим због тога што имају исто презиме.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Али знам да имају сви исто презиме и да су чланови породице окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а опт.Бурим каже јесу Вам то браћа? Не, ко Вам је то, Ви имате сестре? Дођите да нам кажете.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: За кога се односи ово питање да ли су то браћа или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово двоје које сам читала Фазлију Фадил како беше?

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Фадила је моја мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фадила?

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Енес и Адријатик Фазлију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, ја не чујем превод. Немамо превод, зато ја Вас тако гледам. Немамо превод.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Фитим Адријатик су његова браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Ви имате само три картона ја не знам сад колико имате, али и адвокат је предложио можете позвати конзулат македонски и да ви установите колико је то тачно, односно да ли је то лаж. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим? Нисмо, нисмо добили превод. Немојте овако разговарати, вратите те картоне сада ако сте погледали па ћемо ми сада да констатујемо. Ви сматрате да је оптужени стављао неку примедбу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Учинило ми се нешто је поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменуо је нешто, нисмо чули превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто имали да кажете у вези тужиоца оптужени?

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Ја се извињавам, ако неко нешто каже тако, то не може да се преводи јер нешто се не преводи, преводи се оно што се лепо чује и оно што се лепо разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Ја да нагађам овде нисам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте да видимо те картоне, хоћете да нам дате и тај Ваш картон да видимо? Показивали сте малопре тужиоцу, дајте сад и нама.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево још дупло, ово је оригинал, каже овај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим СЕ КОНСТАТУЈЕ да је сведок Цафер Муслију предао картон Хуманитарне организације Елхилал, под бројем 177 за особу Азис Хазлију из Прешева и након што се врши увид у овај картон у оригиналу, исти ће се за судски спис сачинити у фотокопији и прилаже суду на увид нотарску изјаву, гаранцију, где је он дао изјаву о томе да је породица као и оптужени Фазлију Бурим боравила код њега у периоду од 29.04.1999. до 29.10.1999. године, која се већ налази у списима предмета, па се нотарска изјава враћа сведоку,

а овај картон ће бити враћен када буде сачињена фотокопија сада у паузи суђења.

Је ли тако? Ми ово мислим да већ имамо.

Да ли још има неко питање за сведока? Имате ли Ви оптужени? Ако немате питања за сведока онда ћемо прво завршити са сведоком. У

вези ових докумената да нешто објасните. Ево још једно питање за сведока. Сачекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него је само примедба. Та изјава код нотара се поклапа с оним што је сведок данас рекао да је датум 29. април датум кад су они дошли, а ово што је уписано у тим картонима, ова три картона која сте добили од браниоца Фазлију Бурима је датум 24. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је тужиоче у овој потврди коју нисмо превели, потврда коју нисмо превели овога лекара др Назима Бислима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја нисам чуо да су се, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пошто ћемо тек да преведемо, ја можда мислим да то не читам како треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам чуо да су се Буримова фамилија пријављивала лекару, него сам чуо да су се пријављивали у полицији и то да их је сведок пријавио. Сад не знам одакле зна лекар кад је ко дошао у село Лојане, нити је доктор тај који нам издаје потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у свему нисмо превели ово па ћемо онда да. Превешћемо прво ово па ћемо се онда бавити тим и коментарисати тако нешто. У овој фази, уколико нема питања више за сведока. Има још питања за сведока?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да би прецизирали и разрешили овај проблем, нека нам сведок прецизно каже када су дошли фамилија, односно окривљени Фазлију Бурим, када су дошли код њега и да ли одмах по доласку и колико је требало формално правно да се разреши питање управо добијање те легитимације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте разумели, ајдете молим Вас још једном господине Муслију, када су они тачно дошли и после колико времена сте Ви њих пријавили, колико дана вам за то треба?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Како пише у документима, то је било 29. априла, дакле, тог датума су они дошли. 28.10. они су се вратили натраг. Ја сам могао да напишем и 2 године, али то је толико трајало, то пише у картонима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, пита бранилац колико дана Вам је требало да обавите пријављивање? Одмах истог дана?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Како су дошли одмах сутрадан ми смо њих пријавили. Ако стигну ноћу онда сутрадан мора да се пријаве полицији, полиција је тражила, односно је морала да зна број избеглица који су дошли из Србије, дакле, то је било за њих службена обавеза да региструју све избеглице и број избеглица из Србије.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А сертификат, односно картон да ли се добија одмах по пријављивању или се сачека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли за картон разумели?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Дакле, одмах пријављује се то у полицији, он попуњава картон, половину картона задржавају и половину картона вама враћају. Данас кад ја прелазим границу у Прешеву, онда исто тако се појављујем и половину картона ја задржавам, половину остављам тамо, кад ја се враћам натраг опет морам да прилажем то и то полиција задржава, то је тако био ред око 15-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања за сведока? Да ли Ви оптужени сада у овој фази треба нешто да објашњавате док је сведок ту, изволите? Неко питање ће бити можда за њега. Онда ако није питање да завршимо са сведоком. Седите. Може ако имате питање изволите.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Прво ако могу да објасним ово у вези докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте Ви прво сведока па ћете нам онда објаснити.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан господине, јесте ли добро? Ево само једно кратко питање, да ли је Вама познато након бомбардовања још колико су избеглице остале, односно боравиле у Македонији и где је био разлог да су они остали после бомбардовања?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Остали су они који нису имали где да оду и нису имали шта да једу. Дакле, с обзиром да је био случај са његовом породицом такав ја сам њих издржавао 6 месеци.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: А какав је случај са избеглицама, не који су били смештени у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Господине Муслију сачекајте да чујемо превод.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли је исти случај био и са избеглицама који су били смештени по камповима као што је био случај оним у приватним кућама да су остали по тим камповима, односно по центрима и након бомбардовања?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Је л' могу ја сад да одговорим? Па ево како је то било. У Македонији неко је остао 8 месеци више само да би добили неко право да би отишли за Америку јер Македонија нија имала право да истера. Ко је хтео да се врати они су се вратили након три, четири месеца итд. Хвала.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Ово баш сам хтео да кажем, пошто је он сад рекао, ја имам као доказ, моја сестра је била до 10., мислим до октобра, у кампу «Чеграм» код Госфор, где је био тај камп тачно ја не знам, јер она је тада у октобру ишла за Америку где и данас живи. Значи, она је била тамо као избеглица само зато да иде у Америку или било где, срећом она је ишла у Америку. Значи, било је пуно избеглица који су тамо били и после рата само зато да би ишли негде у Европу или Америку. Ако треба ја имам доказе да је моја сестра тамо и да је ишла у октобру и кад сам ја

предао пасош предао сам зато да кажем као доказ да сам ја ишао у Македонију да испратим моју сестру у Америку. Прво у августу није могла да иде па после у октобру кад је ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасош нам нисте предали само сте нам показали, то ћемо још да видимо касније, ајде сад се вратите на место.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Значи, то су печати кад сам ишао у Македонију. Ако могу да кажем нешто у вези докумената ових. Значи Ви сте питали много пута да ли сте ишли у полицију да јавите да су они још код Вас, то није случај нигде нити полиција има потребу да иде по кућама да прегледа да ли су ти људи. Полиција кад да такве документе она она их дана пример за 3 месеца, за 6 или за годину, нигде нема случај да они дају то трајно, јер су они избеглице. Они могу да иду само после кад му истекне рок трајања документа, могу да иду у полицију да продуже то, иначе нема потребе да иде уопште у полицију. Значи, то сам хтео да кажем у вези документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, колико су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Од Лојане таксијем за Куманово има 80 км, то је у оба правца. Од Миратовца до овде исто тако има око 470, 460 км, не знам тачно и у повратку то је скоро око 1.000 км, путовао сам, уопште нисам спавао све док сам долазио. Ето то је то Лојане, Миратовце, то је око 40 евра, 50, онда исто тако одатле до овде, то су трошкови, рекао сам Вам да сам се много малтретирао, стварно нисам ни спавао, целу ноћ сам путовао. То што дајете хвала Вам. Ако мислите да не треба нек Вам буде опроштено. Ја сам дошао само због њега да кажем истину, не да лажем, него само истину да кажем пред вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта хоћу да Вам кажем. Суд досуђује трошкове који су настали стварно, а то су трошкови, може да плати трошкове у висини аутобуске карте. Ја разумем Ваше године и разумем да сте Ви из тих разлога или можда због недостатка аутобуског превоза путовали на неки други начин, међутим, Ви те трошкове сада мени не опредељујете онако како треба. Да ли хоћете молим Вас да ми кажете колико Ваши ти трошкови износе у динарима, да су у некој валути?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Да је то коштало свега и 200 евра. Ако дајете нешто хвала Вам, ја сам сиромах за нешто више али за 100 евра нисам, нека Вам буде опроштено, дајте колико сматрате да треба. Мене су колима довели до овде, иначе аутобусом не бих могао да подносим пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас то и питам колико кошта гориво, немојте да опраштате ништа, нема потребе, нисте на том месту. Кажите ми молим Вас, нити у тој ситуацији, колико су ти трошкови у некој валути, знате?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Па ево видите из Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, скратите господине Муслију и реците колико је то пара, односно денара или евра?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја не знам тачно курс како је овде у Србији али 100 евра знам да је отприлике око 10.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Муслију, ајдете овако, ајдете Ви лепо сада да, пошто се нама неки оптужени овде сада имају време за молитву, Ви ћете сада да одете у нашу Службу за помоћ и подршку сведоцима и да лепо седнете и да се прерачунате и када будемо наставили Ви ћете се вратити да нам кажете колико су Ваши трошкови.

УПУЋУЈЕ СЕ сведок у Службу за помоћ и подршку како би се након паузе изјаснио о трошковима, а за овим суд ОДРЕЂУЈЕ паузу ради одмора.

За то време ћемо копирати ово и вратићемо Вам. Молим вас омогућите оптужени Ахмету и Фатону да обаве молитву. Дакле, пауза у трајању од 15 минута.

Седите господине Крстићу молим Вас. Господине Крстићу чекамо да Ви седнете, да констатујемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се НАСТАВИ претрес након паузе ради одмора.

Ту је још увек сведок Муслију. Да ли сте определили своје трошкове?

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су, дајте да видим.

И предаје суду папир на коме је написао да његови трошкови износе укупно 19.000 динара, од тога дневница 2.000,00 динара. Ја не знам на име чега, то Вам не можемо досудити, храна. Овако, досудићу Вам 10.000,00 динара.

Па му суд ДОСУЂУЈЕ 10.000,00 (десетхиљада) динара иако је сведок тражио 19.000,00 динара, јер суд не досуђује трошкове на име дневнице 2.000,00 динара, не име исхране му ДОСУЂУЈЕ 1.000,00 динара а трошкови према одмери суда за превоз и то аутомобилом износе 9.000,00 динара.

Изволите. Ово ћемо Вам узети, то Вам не треба. Сада можете да идете. Исплатиће Вам овде наша служба на руке тај новац. До виђења. Можете да идете сада.

СВЕДОК ЦАФЕР МУСЛИЈУ: Ја сам малопре рекао да сам задовољан и са 10.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до виђења. У овој фази поступка бранилац Кастратовић има нешто да предложи?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ево сад пре него што сте Ви дошли. Ја немам разлога да узимам оригинале, нека остану овде, довољно је да само забележите да сам предао те оригинале јер сутра евентуално можда ћемо то требати да вештачимо и да те исте оригинале презентујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженом да ли требају?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, никоме не требају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да бранилац након што су фотокопиране потврде и изјава лекара и оригинале оставља у списима предмета јер иначе нису потребне ни за шта друго осим за евентуално вештачење уколико тако нешто буде предложено и одређено.

Настављамо доказни поступак тако што ћемо прво позвати уколико је ту адвоката Звонка Радовановића, он је замолио још раније да буде први, али међутим, то се одужило све до сада.

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звонко Радовановић, од оца?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Живадимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен, године?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: 07. август 1969. године, у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

По занимању адвокат, несродан, упозорен, опоменут након што је положио заклетву, исказује:

Дакле, позвали смо Вас овде као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и морате да положите заклетву. Изволите.

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због тога што сте били позвани и постављени за браниоца по службеној дужности оптуженом, ако ја добро памтим, Назифу Хасанију када је давао одбрану у полицији 26. и 27. децембра 2008. године. Не знам да ли се сећате тога или не?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били његов бранилац?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код истражног судије?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што нас интересује, то је ова ситуација када је он био у полицији и то су следеће ствари. Да ли је он био прописно или не упозорен или су то упозорења нека која се налазе онако на оном формулару, да ли је био обезбеђен преводилац или не, обзиром да на записницима стоји да је био преводилац? Да ли сте имали поверљив разговор са њим и како?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ево овако, сећам се да је он давао исказ у полицији у два наврата, значи ја кад сам дошао први дан то је било у вечерњим неким сатима, дошао сам, довели су ме код њега, обавили смо поверљив разговор, он је био у врло овако лошем стању, у смислу да је био видно преплашен и исцрпљен, уморан вероватно, тако да у разговору са њим ја сам закључио да он неће моћи да да одбрану пошто је желео да је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желео је да да одбрану?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Желео је да да одбрану. Предочио сам између осталог да може и да се брани ћутањем и чак му предложио и он је одлучио да даје, пошто му је пружена могућност да то буде и сутрадан, што је тако и било. Сутрадан сам опет дошао тамо у полицију,

наравно опет смо имали поверљив разговор и кренуло је то саслушање које је трајало, с обзиром на његов исказ, сигурно 6, 7, можда и више сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците само да ли је он био упозорен?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Био је упозорен, све је било по закону, не могу ту да ставим никакву примедбу, чак и у више наврата разговор са њим је био прекидан, остављали су нас саме, тако да смо имали времена да се консултујемо, да он мени постави питања шта ја мислим о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам да ли је тужилац присуствовао?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Тужилац је био и овде присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тумач?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Колико се ја сећам није присуствовао у целости разговору, с обзиром да је била група, тако да је био сам и није присуствовао у целини том разговору већ су обављали разговор инспектори, а тумач је био присутан, била су колико се сећам два тумача адв. Лабовић и још један тумач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Који је ето и на крају прочитао читав записник окривљеном и то је трајало па једно 45 минута пре његовог потписивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Да ли има питања? Не. Браниоци, изволите?

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је било трагова физичког насиља на окривљеном када сте га први пут видели?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Не, каквог насиља. Ја сам рекао да је био исцрпљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уморан?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Уморан и уплашен, то је било више него очигледно тако да је из тог разлога и прекинут, није ни започет практично те вечери тај поступак његовог саслушања.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Вам се жалио на било какве пропусте од стране полиције?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па није ми се жалио и напомињем да је прочитао записник уз присуство судског тумача.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Не, мислим у поступању пре овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поступак полиције на неке батине и то?

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли се жалио на поступак хапшења, значи поступање полиције пре Вашег разговора?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: То не могу стварно да се сетим, мислим не могу да Вам кажем сад. Ја сам му предочио да због његовог стања не би било добро да даје те вечери одбрану, а није поменуо никакво, сад неко брутално насиље, терање да нешто прича што он не мисли. Он је дао исказ у коме је негирао све то, наводио разлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, то нам немојте причати.

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Значи, у том моменту није се жалио нити сутрадан у наставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, ја ћу предложити суочење са окривљеним Хасани Назифом, с обзиром да нису идентични искази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени има питања? Изволите.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Добар дан господине браниоче. Господине браниоче, ја бих Вас питао када сте Ви водили тај разговор, поверљиви разговор са мном у полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ставите примедбу, Ви кажете да нисте обавили поверљив разговор?

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Господин адвокат није обавио никакав тајни разговор са мном, односно поверљиви нити неко поверљиво питање. Полиција га је предложио и он је седео ту, чак шта више он је био присутан кад су они додавали многе ствари, кад сам ја тражио од инспектора да неке ствари избрише јер су они писали многе ствари које ја нисам изјавио. Ја нисам хтео сутрадан да дођем али су ме они натерали да ја долазим. Он је само прекрстио ноге и тако је остао, а кад је дошао код мене у посету у затвору онда смо имали некакав разговор, да кажем редован разговор. Онда ми је послао обавештење да није мој бранилац, а код истражног судије није ми дозволио да кажем ништа, да изјавим било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано као Ваша примедба. Да ли имате неко питање за браниоца, односно сведока?

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Питање је кад сам ја обавио поверљив разговор са господином браниоцем апсолутно нисмо разговарали, па и треба да каже када су додавали ствари је л' су они ме оптуживали да сам ја командант Качак и они су написали ту реченицу, они су то написали и натерали ме да то признам, а он ми је сугерирао да ја то прихватим. Тужилац ми је рекао јасно ти си дошао са толико килограма, вратићеш се са толико. И друго, онај инспектор ти си дошао у две ноге вратићеш се у четири. Бранилац апсолутно није интервенисао против таквих поступака према мени, у мом присуству апсолутно није интервенисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите. Хвала.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место. Јесте ли Ви чули тако неке увреде и то, вратићеш се на четири или дошао си на две ноге и тако нешто? Иначе, ово што се тиче ових питања, што се тиче браниоца Константиновића, није се оптужени Хасани Назиф никада бранио да су га тукли у полицији већ напротив да јесте био присутан бранилац, али да он не разуме албански и да није могао да му помогне, онда када је преводилац преводио па је преводио нешто погрешно. У том смислу је била његова одбрана. Да ли је било тако неких увреда оптуженом и да ли сте Ви тако нешто имали у пракси, да ли сте реаговали када се тако нешто чује?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ја нисам чуо такве увреде, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те претње, мислим не увреде, него претње?

СВЕДОК ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Нисам их чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања за адвоката, овога сведока? Не. Хвала Вам можете да идете. До виђења. Да ли сада можемо да позовемо и браниоца Сашу Новаковића ако је такође молио да, значи сведок адв. Саша Новаковић, који је такође молио још данас у један сат да буде саслушан први.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Укључите микрофон молим Вас. Значи, Саша Новаковић, од оца?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Драгана Новаковића, Дубљанска 32.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: 16.02.1961. године. Да ли је довољно јако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Само да то решимо. Ваше занимање је адвокат, међутим, ми смо Вас позвали данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим Вас да положите заклетву.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

Ви сте били позвани, ангажовани као бранилац по службеној дужности за оптуженог Ахмета Хасанија 26. и 27. децембра 2008. године. Били сте у полицији када је он давао одбрану и затим, не знам, рећићете ми да ли сте били код истражног судије или не и да ли се сећате уопште тог случаја?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: У принципу се сећам, само не у детаље, али се сећам датум ми је познат из записника, друкчије наравно не бих запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били код истражног судије?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Јесам, на саслушању једном сам био и био сам једном у посети, није то ЦЗ него Окружни затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад нас интересује ова ситуација када сте били у полицији, ако се тога сећате, да ли је тада оптужени Ахмет прописно упозорен, односно да ли му је заиста речено све оно што треба да се каже оптуженом пре него што почне испитивање? Да ли сте имали поверљив разговор са њим, да ли је био тумач, да ли сте видели или Вам се он жалио на нешто што је доживео од стране полиције а што иначе не би смело да се ради?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Је л' могу да кажем? Мислим, ја нисам први пут ангажован по службеној дужности у полицији, има доста случајева, принцип је исти. Кад се зове, значи он упозори га и полиција и после у поверљивом разговору ја га упозорим, значи кажем да има право да се брани ћутањем, значи која су његова права. Сад та права чак и писмено дају и потписују се сада, онда није било, није била та наредба прошла кроз МУП. Поверљив разговор је обављен, ја нисам видео значи никакво понашање насилничко да је био бијен или нешто у том смислу, нарочито не преда мном, нисам видео ни пре тога да је имао последице неке. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли био тумач?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је, каже оптужени Ахмет Хасани да је он, да је он био сам дуго неко време са полицијом и да уопште Ви нисте дошли, није дошао тужилац. Је ли био тужилац уопште присутан кад су га испитивали?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Јесте, тужилац је долазио, с тим што је тужилац излазио с времена на време али био је ту тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то констатовано да тужилац излази и враћа се, знате прекида се? Да ли је тад прекидано?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Знате шта, то је било, мислим да једном јесте, али то је било тако кратко да, али је и прекидано, и прекидано је испитивање у том смислу, јер тужилац је испитивао, знате. Ретко кад тужилац дође, тужилац дође кад је убиство у питању, кад су разбојништво, кад су тешке крађе тужилац не долази, значи нико тужилаштва, а кад је убиство и такве ствари тужилац долази и он га испитује тужилац. То је принцип значи, није само овде него за сва дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нас овде интересује?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Тужилац је долазио, с тим што је он вероватно имао неки материјал који је упоређивао, који није био доступан одбрани наравно, значи зове се оперативни рад, материјал који је настао посредством оперативног рада. Долазио је значи са неким информацијама и онда је настављао. Ми смо за то време чекали, тумач је био. Он је постављао питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми сада да ли, каже такође оптужени Ахмет Хасани да су га полицајци терали да потписује неке папире а да он појма нема шта је то? Да ли је било тако нешто?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Пазите овако, оно где сам ја ставио печат то је записник то је потписао колико се ја сећам, тај записник сам ја слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке друге папире, не записник, каже неке папире је потписивао, да ли је потписивао још нешто?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Знате шта, могуће да је нешто о одузимању ствари, ја то нисам видео јер ја на то не стављам печат, значи кад се лице задржава одузимају се неке ствари личне (телефон мобилни) и тако нешто слично, онда се наравно направи записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте нам то објашњавати, значи само нас интересује да ли сте Ви видели да њега терају да потписује неке папире а да он не зна шта потписује?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Нисам видео, али је био тумач ту да Вам кажем, нисам видео, значи све што је било спорно ишло је преко тумача, с тим што је касније се испоставило да он мало се користи српским језиком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком сте Ви језику обавили поверљив разговор?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Поверљив разговор смо први пут обавили преко тумача, а кад сам био у ЦЗ-у мало смо причали на српском. Он не говори добро српски, али могли смо толико да се споразумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли приметили неке повреде на њему?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у полицији када су га испитивали да ли су га тукли?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Не. Два дана је трајало саслушање, значи то је била ноћ једна, увече, значи предвече, па до касно у ноћ 2, 3 сата, можда 4 ујутру а други дан је ујутру било, 4 сата отприлике, а у ЦЗ-у се жалио да је имао тако неких, ја нисам га баш тачно разумео, али сам рекао да ћу отићи до истражног судије и отишао сам тада постављеног истражног судије Плазинића, међутим, ја сам већ био разрешен јер је он ангажовао адвоката по приватној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања? Не. Тужилац не? Браниоци не? Има оптужени Ахмет. Ставите слушалице.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Прво поздрављам Вас и хвала Вам што сте дошли и одазвали се позиву суда и убеђен сам да ћете Ви говорити истину. Какав поверљиви разговор могли смо ми да имамо кад су нама забранили, односно апсолутно нису нам дозволили да било шта разговарамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Није примедба, ја питам само какво, што причам ја и тај, тај сас његова уста рекао господине полицајци рекао изађи напоље ја имам...

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Знам о чему прича, знам судија о чему прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Прво, можда је помешао, био је тумач ту, прво кад смо били у том преткривичном поступку који се односи на полицију, а кад је била истрага постојало је наређење да чувар буде ту у тој соби где је вршен поверљив разговор. Ја сам отишао код дежурног истражног судије, тада је био Плазинић, кажем такво је наређење, неће сметати, онда је чувар рекао па добро мене то не интересује ја ћу стати, па је стао на врата отприлике па чак се мислим и окренуо. Мислим да то генерално, ми смо обавили поверљив разговор али то није био први поверљив разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре испитивања код истражног судије, је ли тако?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Да, то је код истражног судије, а ово је било пред тумачем, можда то брка, то значи смо били ја, он и тумач јер у том тренутку ја нисам знао да би могло на српском да се разговара са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Још једну ствар, извињавам се. И та констатација је ушла у записник, знате, та констатација да је чувар био у

истражи је ушла у записник, то није спорно уопште, ја мислим да то стоји у записнику и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли смо ми водили разговор само Ви и ја или је ту био и једна госпођа и тужилац?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Не, био је, тумач је био мушко, заборавих како се зове да вам кажем, али у том тренутку је био само један и то мушки тумач, да ли је Лабан или, то могу да вас преварим, значи то нисам сигуран, али има у записнику сигурно и он, тужилац није био у моменту вођења сигурно поверљивог разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте више одговарати. Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам само да истакнем да поверљив разговор између мене и браниоца није био, ту је био тужилац и једна госпођа која је била заједно са тужиоцем и ја сам јој се захвалио што ми је дала једну цигарету, а поверљив разговор између мене и браниоца апсолутно није било сем онога кад смо га водили у ЦЗ-у. Да ли се сећате када је тужилац почео да ми приказује неке фотографије?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Да, фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да видимо шта пита оптужени. Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Неке фотографије и шта се догодило са тим фотографијама када сте Ви интервенисали и рекли сте да нико не сме да дира мој клијента док сам ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тако неке интервенције нико не сме да дира?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Верујте ми, ево сад искрено да вам кажем и казао сам малопре да има стварно пуно тих одбрана, за фотографије да су показиване сећам се, фотографија показивао је не знам колики број, знам да су велике биле неке фотографије и неке мале су биле, неке су биле у некој униформи итд., а интервенције не могу да се сетим јер то ипак је прошло неко време. Ето он је запамтио наравно, лакше му је запамти пошто се односи само на њега, ја кажем прошло је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате тог «нико не сме да дира мог клијента»?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Вероватно сам интервенисао, сигурно сам интервенисао ако је било ту потребе да се интервенише и вероватно је то ушло у записник кога се ја не сећам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Јер ја сам, кажем, ишао да интервенишем после нашег разговора у ЦЗ-у, ишао сам да интервенишем, да се договорим са истражним судијом који је био надлежан, који је тада радио, био је постављен и у том тренутку сам

смењен, значи нисам више био, разрешен сам био као бранилац по службеној, али сам интервенисао после разговора, значи код онога ко је надлежан, код истражног судије да се договоримо у односу на то што је он мени рекао у ЦЗ-у. То је оно што је он мени рекао. Значи, он је помињао неку прес конференцију, ја сам му рекао да ја то генерално не радим, да ја то не умем да радим, то је новинарски посао, али сам у том смислу разговарао са судијом. Значи обавестио сам прелиминарно с тим што сам, кажем, разрешен био јер ми је то саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли се сећате када ми је тужилац донео чашицу воде и када ми је она госпођа дала цигарету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немојте одговарати, то нећемо да питамо да ли се сећа да сте добили цигарету, то нас сада не интересује. Немојте одговарати.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Могао сам ја да му дам цигару, али не знам, стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ви сте ми дали цигарете, дали сте ми једну паклу цигарета и поново Вам се захваљујем на томе.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Могуће, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас одговарати овако и непосредно разговарати са оптуженим.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Извините, ставио сам да чујем и Вас.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: У полицији да ли сте ме питали да ли су ме тукли или сте ме само питали због чега те терете и када сам ја рекао да немам никакве везе с овим што ме терете овде и не знам зашто су ме наравно лишили слободе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, не можемо се изјашњавати о садржини Вашег поверљивог разговора а о томе а ли је видео повреде и да ли сте се на тако нешто жалили на то да је тучен, то смо већ питали.

Пређите на друго питање молим Вас.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Госпођо судија, па у његовом присуству добио сам батине, у његовом присуству су ме тукли, он је лице које је рекло да ћу ти откинути главу, па немојте молим Вас, нисам ја луд, нисам ја блесав, ја имам децу, они су ме тукли у његовом присуству, ударили су ме песницама и он је рекао немојте га ударати и ја сам му захвалан што је интервенисао и што је рекао да не смеју да ме туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Ја да Вам кажем, за све ове службене одбране које имам, а кажем имам велики број, могу да документујем, нисам никада видео у полицијској станици преда мном да је неки од

инспектора преда мном ударио онога кога ја браним, мог брањеника. То уопште не долази у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог оптуженог?

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Потпуно сигурно не, преда мном не.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала. Хтео сам да питам и да Вас замолим да говорите истину јер ја нисам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде питајте молим Вас без тога да замолим да говорите истину.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: И забрану, него су ми рекли да сте Ви мој бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам да кажем да сам ја показао и све оно што је остало после тих батина, дакле, ране и озледе и рекао ми је да ја овде не могу ништа да вам помогнем док не идеш у ЦЗ, а кад идеш тамо у ЦЗ онда неће смети неко да вас дира. Ја му се захваљујем који је првога дана одмах је затражио да ме ослободе али ипак бих га замолио да исприча истину, јер кад је дошао 26-ог, он је дошао у 7, 8 сати увече, а у 4 ујутро он није био, јер у 4 сата није постојала никаква могућност, ми смо тад и стигли у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати ништа.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Мислим 4 ноћу да је трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја сам у 11 сати увече стигао у ЦЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас понављати своју одбрану, то сте нам већ изнели.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Па да каже истину, не у 4 ујутро, у 11 у ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ахмет Хасани, молим Вас умирите се, то је све евидентирано као Ваше примедбе. Да ли имате неко питање за овог сведока овде?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Питао сам директно какав поверљив разговор смо ми водили, шта смо ми разменили, шта смо разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем о садржини поверљивог разговора бранилац се не може изјашњавати, то је забрањено законом. Ви кажете да нисте имали, он каже да јесте. Да ли имате још неко питање молим Вас?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Како су могли да дозволе то у полицији кад то нису ми дозволили ни у суду, како је то могуће да суд дозволи, а у полицији не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Односно да у полицији дозволе, а у суду не, како је то могуће? Немам друга питања, ја сам му захвалан што је дошао, што се потрудио да дође, друга питања не бих имао да упутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место, хвала Вам. Да ли неко још има питања за сведока? Изволите господине Крстићу. Ово није Ваш клијент? Изволите вратите се на место оптужени. Који командир? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колега је у својој изјави рекао да је раније по наредби у МУП-у се потписивало, односно није итд., па је споменуо оперативан рад, тужилац је ишао повремено достављао материјал, па ја само питам ово где је пре адвокатуре колега радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Дозволите да одговорим.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А што се Ви буните тужиоче? Нека каже где је радио, ја знам где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу седите, искључила сам Вас, немојте укључивати. Констатоваћемо да је тужилац сада интервенисао. Господине Крстићу, да је сада тужилац интервенисао да се ово питање не треба да дозволи без микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са микрофоном, извините, са микрофоном је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без микрофона је питао браниоца где сте Ви до сада радили, али пошто је сада овде сведок хоће да каже.

СВЕДОК САША НОВАКОВИЋ: Хоћу да кажем, није проблем. Радио сам, значи по вокацији сам адвокат од почетка сам, ја мислим да има више од 20 година, колега ми није непознат али је у адвокатури вероватно млађи адвокат. Ја сам радио у Првој београдској адвокатској заједници, значи имали смо целу Југославију, арбитраже итд. код Боривоја Симоновића, Томаша Томашевића и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања за сведока? Нема. Хвала Вам што сте дошли, сада можете да идете, до виђења. Сада ћемо да позовемо Гордану Бабић.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ

За овим председник већа КОНСТАТУЈЕ да, у паузи док се чека долазак сведока непрекидно браниоци који се налазе овде са леве стране, дакле Ресавац, Кастратовић и Крстић галаме и праве жамор у судници.

Додбро, изволите. Добар дан, укључите молим Вас микрофон.

Дакле, Гордана Бабић, од оца?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Миладин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Година рођења?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада Ви сте по занимању адвокат, адреса канцеларије, реците?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Цара Душана 94.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, овде не познајете никог, нисте у сродству?

Несродна, упозорен, опоменута након што је положила заклетву, исказује:

Позвали смо Вас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да кажете све што знате, не смете ништа прећутати, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим Вас да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Заклињем се да ћу пред овим судом све што будем питана говорити истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас због тога што сте били постављени за браниоца по службеној дужности овде оптуженом Хајдари Фатону и били сте у полицији приликом испитивања 26. и 27. децембра 2008. године и затим били на испитивању овде код истражног судије. Да ли се сећате тог случаја или не?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Па специфичан је случај, сећам се и по имену специфичан је Фатон, тако да апсолутно ми име значи и пошто су ратни злочини ређе за саслушање, сећам се да је било у републичком МУП-у, сећам се да је био децембар месец пред нову годину и сећам се да је било доста напорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећи ћете нам да ли је оптужени Фатон упозорен заиста или то упозорење само фигурира на папиру, затим да ли је био присутан преводилац, да ли Вам је омогућен поверљив разговор, да ли сте на њему приметили или Вам се он можда жалио на то да су га у полицији тукли, да су га тукли приликом лишавања слободе, да су га тукли, дакле, понављам сада његову одбрану са претреса и све време док је путовао до Београда да су га скалпелом, ја мислим, по леђима

повредили када је хапшен и да ли сте Ви, ако сте тако нешто чули, интервенисали тим поводом?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Па ево да покушам редом. Само ми поновите прво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, упозорење нас интересује да ли је било стварно или не?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Јесте, упозорење апсолутно му је изречено, чак шта више ја увек имам праксу да сама изговорим и са преводиоцем сам у том тренутку сама изговорила и пратила његово разумевање те поуке, значи да може да се брани ћутањем и њему у поверљивом разговору сам сигурно у више наврата или више варијанти да он разуме, да кажем лаички, јер то се онако кад се изговори чује, не чује, али обавезно и на поверљивом разговору ја почињем разговор са тиме што кажем да има исто та права па на неки начин му то упростим и поједноставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас разумем да је био и тумач и да сте имали и поверљив разговор?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Јесте. Колега Лабовић, сећам се и у соби како је седео, је седео ту и колегиница је после долазила, тако да ја знам тај физички део где смо ми били приликом и поверљивог разговора и саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се жалио или не на неке повреде или тако нешто?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не, апсолутно сећам се, значи једног паметног дечака, једног бистрог дечака, једног отвореног дечака, јако брзо је и схватио и имао оријентацију где се налази, брзо размишљао, чак је у истрази знам да смо онако баш имали, имала сам осећај да ме апсолутно добро разуме и може да барата са тим где се, премда је јако млад, да може да барата где се налази, где се налази сам кад му се нешто каже да то уме да искористи на прави начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овако, није се жалио на неке повреде, батине, неки скалпел?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не, ја сам успоставила везу са његовом фамилијом, мислим да сам се чула са пријатељем који је био са неким од његове фамилије, колико овако из времена са ове дистанце временске се сећам, знам да апсолутно је био обрадован да сам им пренела, да је добро, да није тучен и све оно што ми је он практично саопштио сам преносила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко претио у Вашем присуству, да ли му је неко претио?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли му Ви претили?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, у паузи испитивања код истражног судије рекли сте му да треба да каже неке ствари, јер ако не каже оно што је рекао у полицији и то и каже неколико пута, јесте ли Ви присуствовали целом том разговору или сте излазили из просторије у полицији? Јесте ли били с њим све време када су га испитивали?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Све време, значи док се прави записник, ако се изађе до тоалета, значи можда је то оно што стане записник ту се настави, чак се сећам апсолутно да смо и то читање записника обавили, попушили пола пакле цигара и обавили и била је ту пауза, кад је било читање записника до потписивања јер смо сво оно читање записника, знате оно читамо и преводимо и онда смо потписали. У то време знам да смо испили неких милион кафа и цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже неколико пута излазила, улазила, рекли сте да ћете да му донесете нешто да потпише јер у супротном ће да добије батине, то Вам предочавам шта он каже? Добро, то је то што сам ја хтела да Вас питам. Има ли питања? Не? Тужилац не? Браниоци? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја предлагем да прво окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво Ви. Јесте ли Ви његов бранилац?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесам његов бранилац и те ноћи сам такође био тамо али ангажовани бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неке друге оптужбе?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: За неке друге особе. Ја питам кад сте Ви колегинице обавештени да сте по службеној дужности постављени за браниоца и кад сте дошли и колико времена сте били тамо па је направљен записник, временски мислим, ако можете да се сетите, ја Вас не питам за поверљив разговор?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не, не, примерено време које није допуштало, да кажем, да изађем, да узмем цигаре и то, значи неко.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можда ме нисте разумели. Кад су Вас обавестили да сте ангажовани по службеној дужности за браниоца, кад сте дошли и колико је време трајало то испитивање, када је потписан записник?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Сад сте ту више питања, значи од кад сам дошла.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само се тиче времена?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Ако мислите у сатима не сећам се, мислим да је то било у 15, у 16 сати, у 17, стварно не могу да се сетим.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ајде у данима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, пустите да сведок одговори.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам колико сам ја остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да сведок одговори.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али не могу да будем сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте причати непрекидно.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Оно што се сећам, значи да је непосредно после доласка. Шта значи то непосредно? Значи, редовно, да кажем можда пола сата, сат, све у неким природним временским дистанцама, не тако да бих ја сад отишла па се вратила, значи ту нисам, јер сам имала простора до саслушања. Саслушање јесте потрајало, јесте потрајало саслушање. Знам да је мрак био, знам да је било хладно. Шта сте ме још питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то у сатима?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: У сатима да, у сатима је било и поверљив разговор и после тога само саслушање у сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више сати?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Више, дуго је трајало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја бих инсистирао на прецизност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекла је да не зна колико?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Знате шта, ја могу да упоредим са нечим што, знам да је било пред Нову годину, знам да сам после у истрази повредила ногу после тога јер сам стварно била преморена од тог ударца, после сам завршила на ортопедији, јер сам баш била преморена, ударила сам о сто код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да се вратимо на моје питање, ја инсистирам на томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, инсистирајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад сте обавештени да сте ангажовани за браниоца по службеној дужности, у колико сати, пре подне, у подне, навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да се сетите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И колико је све то трајало кад сте потписали записник и отишли кући? Само у колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећа?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се сећам.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Трајало је више сати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи више сати – два, три, пет, осам?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Толико да сам се доста уморила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не умем да баратам с овим очигледно.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Кад кажем да сам се добро уморила, то мора да је трајало четири, пет, шест сати, значи то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Процењујете по томе што сте се уморили?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Што сам се уморила, јесте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли имате сазнања да је са окривљеним полиција обављала неке разговоре пре него што сте Ви дошли, односно да ли сте Ви присуствовали тим разговорима службених лица, колико је службених лица било у канцеларији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али не знам зашто сам тужиоца иритирао, не питам за тужиоца ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте да чујемо једно по једно питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо прво. Да ли је неко разговарао са њим?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у Вашем присуству а без тужиоца.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у Вашем присуству али без тужиоца?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико је службених лица било када је колегиница дошла од полицајаца, мислим који су били у канцеларији, где је прављен записник (једно, два, три, пет, осам)?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Потписани, они који су потписани су на записнику и били у канцеларији, а да ли је у ходнику или у просторији где смо чекали још било лица, јесте, вероватно су пролазили људи које не познајем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мало пре сте рекли више сати (пет, шест) ако сам добро разумео, мада је много више трајало. Је ли то говорите о времену док је прављен записник, сачињаван записник или укупно време од како сте дошли?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Знате шта, са ове временске дистанце ја не могу да се изразим у сатима колико је, али ако кажем да ми је као предмет сам чин тог саслушања остао у сећању и у томе што сам се уморила до истражног судије и све, значи једно напорно пред новогодишње, велики посао пред нову годину.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад је потписан записник дефинитивно?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Потписан је онда кад смо га прочитали са преводиоцем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У колико сати, пре поноћи, после поноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо да одмахујете да кажете?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не знам, то значи не знам, да не одмахујем него не знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја само да Вам предочим, претходни сведок, такође колега по службеној дужности, мало се ту и похвалио да има много службених одбрана, је рекао до 4 ујутру, па Вас ја сад питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати па нека прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то тачно, то су замке, не али то су замке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте да чујемо питање па онда пустите ако суд не интервенише Ви ставите примедбу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није до 4, ја сам остао до 7, али добро није битно.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Знате шта колега, ја знам да је у записнику време смо проверавали, значи увек на записнику, пошто деси се да може да буде дактилографских грешака, ја сам та која «чекај, чекај, да ли ово пише тако и тако», значи то сама проверим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упоређивали сте време када констатује се да је саслушање завршено са стварним временом на сату?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Јесте, значи то радим увек зато што се деси да компјутер понекад не повуче минут, сат, е то ја увек погледам почетак и крај, то је она техничка ствар коју пропратим, јер може да промакне.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од кад сте ангажовани, односно дошли у просторије где је саслушаван мој брањеник, да ли сте од тог тренутка све време присуствовали саслушању и прављењу записника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам је, немојте одговарати, то сам питала.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није одговорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одговорено је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија. Да ли се било ког тренутка мој брањеник пожалио на поступање жандармерије од тренутка хапшења па до довођења?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не, ни реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати, већ сам питала, већ је одговорено на то са описом и хапшењем и пута.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вам је неке повреде показивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је питана.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени? Бранилац још нешто има да пита Кастратовић.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поштовање колегинице, како сте? Ја имам да Вас питам једну другу ствар. Колико сте предмета Ви тај дан водили поред овога у полицији, можете ли да се сетите? Имате ли фактуре, ако можете да објасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај, ево каже само тај.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Можете ли да фактуришете да је био само тај или треба да тражимо од суда колико сте тај дан у полицији имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је као Ваша примедба, немојте одговарати, немојте тим тоном са колегиницом.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас у оквиру овог предмета било је још неких предмета где сте присуствовали саслушању, јесам ли у праву, окривљених у овом предмету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање? Шта сада питате?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је још неком предмету сте присуствовали саслушању окривљених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком неком предмету?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У односу на «Гњиланску групу»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, то је увредљиво, мислим немојте дозволити.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Извините молим Вас, да ли можете да ме заштитите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обавезни сте да чувате интегритет сведока, значи оно што је.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ово је моја колегиница, немојте Ви да штитите мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, тужиоче, седите молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу сести наравно него имам примедбу на овакво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви стављати у пола питања примедбу тако што дигнете руку и укључите микрофон. Значи, прво морате да чујете питање, затим да видите шта ће суд да уради а онда ако суд не реагује да поступите онако како вам налаже закон. Такође ја морам у односу на све, значи да поступак како ми налаже закон за кршење процесне дисциплине. Сада седите молим Вас. Реците ми сада шта је Ваше питање, ја Вас не разумем господине Кастратовићу?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Апсолутно ћу Вам поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите ми питање тако да га разумем.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Али ме заштитите убудуће судија молим Вас, заштитите ме исто онолико колико ме храбро нападнете тако ме храбро заштитите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете сада молим Вас без упућивања шта да радим, објасните ми?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питање је моје следеће. Којим све сте саслушањима у оквиру полиције, «Гњиланске групе» присуствовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као бранилац или као шта?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Као бранилац, као било шта у оквиру саме полицијске управе, то је тамо, како се зове у Кнеза Милоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо ставити као Вашу примедбу да је можда.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, то је моје питање, питајте госпођу којим све људима је слушала шта говоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођа је већ рекла, ја ћу Вам то одбити, знате, то ћу Вам одбити, а да ли је госпођа седела негде још то.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је још на неком саслушању присуствовала? И ја сам судија тамо био за два клијента то вече, за два клијента.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу. Браниоци, смирите се. Господине Крстићу.

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Молим Вас судија, госпођо судија, ја бих Вас замолио, нећу да будем досадан, помозите нам да одрадимо посао поштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Гани уопште не може да преведе.

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Апсолутно ово не може да се преведе јер сви одједном говоре.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Боље да не преводи ово је брука за нас све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, умирите се. Господине Крстићу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам присуствовао саслушању двоје људи те вечери. Господин Крстић чини ми се саслушању једнога, можда и неколико. Ово двоје људи који су наших колега били ту, су присуствовали, како кажу, једном, један другом други. Ја питам госпођу којој количини људи је то вече она присуствовала при саслушању из ове окривљене групе «Гњиланске» којој судимо већ годину и по дана? Моје питање је сасвим јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и она је рекла оптуженом Фатону.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није ништа рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа није одговорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте присуствовали?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А може да одговори.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Ја се сећам Фатона.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А да ли сте још неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и сада Вам то одбијам, сада изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта каже закон кад ми већ малопре цитирате закон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон сте заборавили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам заборавио. Примедба на питање има смисла пре него што се да одговор и кад сте Ви дозволили питање, кад сте дозволили питање колико још, значи не може да почиње питање са колико још, него може да буде питање да ли сте још неке. То је примедба била. Значи, колико још у себи садржи тврдњу да је сигурно још неко био. Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Виторовићу седите, седите тужиоче. Господине Крстићу Ви сте опет викали. Имате ли још неко питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја ћу да поновим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да понављате.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Морам да поновим зато што сте ми одузели могућност, односно одбили питање које сам већ поставио али сад ћу га преформулисати. Чијим све саслушањима сте присуствовали вече хапшења и сутра ујутро дан након хапшења ових људи који овде седе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је присуствовала још неком? Јесте ли присуствовали још неком осим Фатону?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не сећам се, мислим да не.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли знате са сигурношћу да нисте или се не сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже «не сећам се, мислим да не». Не, одбијам Вам господине Кастратовићу, одбијам Вам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте судија, сведока треба испитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде онда питајте.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја следеће питање имам. Кога сте још тад, тај дан фактурисали као службену одбрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијам, рекла је, сведокиња је рекла. Добро, сведокиња је рекла да је тога дана у полицији присуствовала само као бранилац.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, ја питам колико је службених одбрана имала тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам одбијам, она је рекла једног, тог у полицији Фатона, то је већ рекла, то сте већ питали.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Верујем судија да бисте Ви више волели са госпођом да се судите него са мнош, али нажалост тако неће моћи да се суди, барем док постоје људи као што сам ја. Мени то смета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Утолико морам да питам још једном. Да ли госпођа је након информативног разговора наставила разговор у полицији и по одвођењу окривљених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Са полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је госпођа?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Са лицима која су потписала записник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то, то ме уопште не интересује.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Можете да одбијете шта хоћете али да уђе у записник, овде бар имамо ту срећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислите да то важно овде за предмет.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је госпођа пре самог саслушања имала пријатељство и познанство са људима који су окривљене саслушавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познаје ове инспекторе од раније?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Инспекторе, јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ове инспекторе од раније?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Из виђења можда, али се сад не сећам ни ко су били тада у тој, сећам се колеге, ево сећам се да сам седела са колегом пила кафу и ко год је са њим причао причао је и са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте Ви читаво време провели на кафи у канцеларијама полицијским или скупа са нама у ходнику чекајући довођење и саслушање окривљених?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Седела сам са Вама колега.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Где?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: У ходнику, у просторији.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ово личи на одбрану моје професије. Ја да вам објасним на шта личи, одбрану моје професије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине. Тужиоче искључите микрофон. Ајдете браниоче питајте даље.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа, ево питам, Ви ако хоћете да питате, односно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још има питања? Изволите оптужени Фатон. Оптужени Садику, Ви питања за овог браниоца немате? Ви сте имали свог изабраног браниоца од првог тренутка, тако да оставите овде време овима који имају да питају.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добар дан. Поставићу питање, да ли је истина све што је говорила до сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то, не можете тако питати. То може Ваша примедба да буде да није истина.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само мало, извињавам се, да објаснимо то. Овде пише да ће говорити само истину, али не говори истину, не може да одбрани тужилац све сведоке који долазе овде. Нек буде коректна без обзира што смо Албанци, да говори истину. Ја сад могу да поставим питање свим адвокатима, да ли ви некад причате нешто против ваших клијената, односно брањеника? Да ли псујете неки пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све као Ваша примедба евидентирана.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само то, ја тражим опрост од бога и од Вас што споменем лошу причу, ова госпођица мени ми псује «пизда ли ти матерна, зашто не причаш за то подрум».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је у склопу одбране, то је у склопу Ваше одбране, Ви сте већ то износили.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Али зато сам питао је л' си причао истину на почетку или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте псовати молим Вас, можете рећи описно, ово је све евидентирано као Ваша примедба. Ја сам Вашу одбрану већ предочила сведоку. Добро, као Ваша примедба је евидентирана да сведок не говори истину. Добро. Шта још имате да питате?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Мене срце боли кад видим неправду, кад осетим неправду, а овде се ради о великој неправди. Сада ћу да питам, хоћу да питам госпођу шта је то специфично са мном и госпођа је специјалиста, она је рекла да сам ја специфичан, по чему сам ја то специфичан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам одбијам, ово није госпођа Најман, то Вам одбијам, она је објаснила како је Вас доживела као младог, интелигентног, ко брзо размишља. Ана Најман ће доћи сутра па можете да је питате.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Колико сати је она лично била присутна, дакле, док су мене испитивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам, већ је одговарала на то питање да не може да се сети у сатима и да је било много.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Како неко ко има факултет може да заборави тако нешто а каже да сам ја специфичан, а успут заборавља колико је сати била ту, а да додам још да није била сама него је био још један господин са њом. Ја сам овде, ја нисам голуб, не могу да одлетим, али само нека говори истину, нема потребе да се лаже. Сви имамо децу, имамо породице, срамота је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете то без породица, без деце, без псовки, Ваша примедба да не говори истину је евидентирана, ја Вас разумем, али не можете на тај начин тако исувише узнемирено да причате. Значи, то

смо евидентирали да ово све што је сведокиња рекла Ви кажете да није истина, Ви се држите своје одбране и то је то.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Апсолутно не говори истину. Инсистирам, милион посто кажем, тврдим и стојим иза тога да она не говори истину. Каже да је разговарала са мношвом, да је имала поверљив разговор. Не треба мене да гледаш молим вас. Овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се обраћати тужиоцу.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Не треба да ме гледа овако, да ме буши са очи, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се узрујавати оптужени Фатоне, молим Вас. Хоћете да пређете на ово место, немојте гледати у тужиоца, гледајте овде у суд.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Боље ви да ставите овде неки перде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у суд.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Може, може, можда изађем тамо у ћошак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ћете тамо?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите ту и завршите то што, имамо још два сведока.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Рекла је малопре да је разговарала са мојом породицом и обавестила их је и рекла да се чула дакле са мојом породицом и да је њима било јако драго што ме нису тукли. Како је није срамота да тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако говорити, знате, значи или се.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Код истражног судије постоји снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте оптужени, слушајте ме добро. Не одржава се овде суђење зарад говораница неких, него да видимо шта је тачно од онога што пише у оптужници а шта није. То подразумева да изрази и понашање који нису примерени овом месту не могу овде да се користе. Ја сам Вам рекла клетве, деца, псовке, сви они изрази овде што смо слушали кад је био сведок сарадник, сад то понашање као што је «како је није срамота» и тако, то није за ово место. Дакле, Ваше примедбе су евидентирани. Уколико имате нешто да кажете што нисте рекли, реците. Ако немате немојте понављати хиљаду пута једно исто. Сваки пут са све већим заносом и коришћењем тих речи, па ајте молим вас, значи умирите се.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Разумем, ја не желим уопште да причам о породици, ја једноставно не могу да трпим неправду и да се не говори истина. Због тога сам имао жељу да Ви разјасните. Ми овде сад не судимо неке зато што није платио струју. Да ли ме видела госпођа, да ли сам ја имао нешто по телу неки ожиљак, нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени питала сам је, то нећемо понављати, то сам је питала.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Али ја нисам чуо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да није.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Није? Али ово је очигледно, био је поред и код истражни судију и полицију био сам овде, како могу ја сад да верујем овоме да не лаже, како сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Да ли је имао повреде по лицу?

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Е, сад је питање, да ли госпођа види добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам одбијам, ајдете молим Вас.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Можете све да одбијете, али ја сам зато и тражио да она сведочи, да буде сведок. Значи, шта год да је питам она каже не. Да ли ми дозвољавате да разјаним све ово? Гордана Бабић, значи, Мирољуб Виторовић и Славиша Филић, ово троје, дакле ја ћу њих да кривично ћу да их, значи тужићу их, тражићу правду на другом месту. Моје изјаве пише да сам ја тукао двоје људи. Ова госпођа која је пред нама данас рекла ми је уколико не признаш да си тукао двојицу људи, тебе ће тући као што су те тамо негде на брду тукли. Откуд је ова госпођа знала да сам ја већ добио батине тамо негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам то већ предочила ту одбрану.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Сада питам, прелазим значи на ситуацију код истражног судије. Е, сад ћу питати нешто друго. Да ли постоји могућност да ја овде сад кад буде, кад будете одредили паузу рецимо, да ја стојим овде да пијем кафу, да пушим, а остали оптужени да иду, да буду на неком другом месту? Да ли је могућа оваква ситуација, да ли постоји могућност да се овако нешто деси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушамо Вас.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја питао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас слушамо, сада Ви постављате питање. Слушајте оптужени, Ви постављате питање сведоку.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Наравно, сведок мислим да је чуо, ја на српском нећу да причам пошто слабо разумем, сад хвала богу сад сам научио да причам српски. Могу да погрешим нешто зато нећу да причам српски. Ја ако хоћете Ви српски можемо да питам, причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте како год хоћете, у сваком случају Ваше право је да се користите својим језиком, ми имамо зато овде тумаче за албански језик.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па зато ја хоћем, покушаћу ја на српски мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете како год хоћете.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Можемо ја сад да стојим овде да пијемо кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако разговарати.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ајде само то одговор да чујем ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако разговарати. Значи, опет Вас упућујем мало да се.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Зашто овде као адвокат мени ме превари овде да признам испред истражним судијом, молим Вас, пустите ме да завршим ту причу. Ако изгубимо време ја идем на моје место и ништа нема друго, али опрости ме само мало. Овај адвокат мене ми преварио да ја да признам то што сам признао, а није од мог срца, од мог батине ово био, морамо да признам. Ово господин каже није тукао нико испред мог очи, а то је било истина, мене ме тукао Славиша Филић, он зна добро и Ви госпођо знате. Је л' знате Славиша Филић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако питати. Добро, то су све Ваше примедбе да је Вас, то сам ја већ предочила сведокињи да је она Вас упутила шта ћете да кажете, да треба да признате, сада ту спомињете овога инспектора Филића. Нећемо да је питамо да ли зна Славишу Филића.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па заједно су ме тукли молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Заједно су ме тукли, ево овде имам увреду од господина и тражио сам да буде сведок овде, да му рецимо и њему исто као што сам сад причам. И ти господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, заменик тужиоца Виторовић не сме тако да гледа и да прича са сведоком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам, да ли га је тужилац тукао, то питам, јер каже множину да смо га тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, само искључите микрофон, пустите да човек заврши. Само Ви завршите. То су Ваше примедбе све, ја сам то изнела сведоку.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Али можете да ме чујете све примедбе. Сад нешто хоћу да споменем. Пре што сам дао изјаву код истражног судију, доле у самицу соба 62 сећам супер, командир са бројем овде 0231, тај командир ме тукао мене и ми дао ово, како каже на српски, ово горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите на албанском па ће да нам преведе.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Амблем, знак амблем. Шта има овде у капу да пољубим ја то и тукао ме и дошао доле у самицу, «дечко дођи ти овамо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме оптужени.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само то да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљи који су везани, детаљи ти ме заиста не занимају.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Али ово има везе с овим што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ти детаљи ме не интересују, можете Ваше примедбе да сте били тучени, да је третман према Вама био недопуштен у СУП-у, проверавамо, позвали смо браниоце, али Ви заиста не можете викати на браниоце, не можете понављати бесомучно своју одбрану више пута нити сада у ту одбрану уводити детаље који апсолутно нису предмет разматрања у овом поступку.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Питам директно сад. С ким језик је он причао са мном у полицију, како језик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ се изјаснила о томе, она се већ изјаснила.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја нисам чуо, ја мислим да сам полудео, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо да чујемо.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Са преводиоцем сам разговарала.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Са преводиоцем нон стоп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, не можете тако. Рекла је са преводиоцем и то је то.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па ја тако имам школу, четири године имам школу, ја нисам као Ви, опростите ако погрешим нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, само Ви наставите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: А што се тиче господин тужиоце он каже нисам никад то учинио батине и то, он сад и скачемо и на њега да причамо нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да скачете на њега, сада немојте да скачете уопште, човек Вам овде забрањује да скачете.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Нећу, нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, ако имате питања за госпођу Бабић, за сведокињу.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Исто ово госпођица молим Вас да ми опростите, овај господин чује иза врата тамо шта причам ја с њим, а он причао са мном српски, ово лаже није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само да завршим то примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите примедбу.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ово прича са мном српски и плус што ми псује као што нисам разумео ја српски и плус овај господин стоји поред врата овде, ја био сам овде у ћош као један кер да кажем од батине, како није срам онда да каже сам нисам видео тако да то стане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ изнели.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: И само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде завршите сада молим Вас, оптужени не можете више понављати тако непрекидно већ пола сата једно исто.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање или не, оно што није речено немојте молим Вас.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Пустите да завршимо само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде завршите још и ту, ајде још то завршите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Па нећу сад, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде завршите још и то да чујем шта је то још било што нисте рекли. Стали сте код тога «ја стојим овде као кер, ту је тужилац, ту је овај» и то је то. Молим те.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац стоји као кер.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Молим те, молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За себе је рекао. Ајде завршите то.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Сваки причу има назад, али не треба да извадимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде завршите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја причао сам што се тиче мене. Ја био сам у ћош, а овај господин шушка са госпођицом да је као да ме је тукао, да морам ја да признам и то и то, а шта ово госпођица мене ме доведе у заблуду на то што сам два, три пута сам споменуо овог што сам примио, то два случаја батине. Е, сада ако ми опростите да причамо код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да причате код истражног судије?

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Пошто је он био мој браниоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Али да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, не можете понављати своју одбрану.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико желите да допуните своју одбрану можете, али не сада док је сведок ту и док два сведока чекају тамо у ходнику.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Али само још десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само да питате оно што није питано. Не можете тако, не.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, али само још десет минута, пошто он ме је бранио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема још десет минута, радно време истиче. Имате ли ви питања за овог сведока оптужени, без држања тих говора, те говоре можете држати кад будемо отпустили сведока, као допуну своје одбране.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Моје задње питање је, ово адвокат што је био, што си ми бранио, ниси ми бранио, он мене ме доведе у заблуду и ово што се прича до сада све је лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба. Е сада можете да се вратите.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Немамо више, ако имате ви нешто ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите на место. Да ли неко још има да пита нешто сведока? Не, да ли имате још нешто да кажете? Не.

СВЕДОК ГОРДАНА БАБИЋ: Ја никад не псујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сада да идете, хвала вам. Позовите још овога браниоца, и молим вас, сви значи и режија и судска стража, само још овог четвртог браниоца, да видим како се зове, Душко Лапац, њега морамо сада да завршимо обзиром да данас нису нам ослободили судницу за пола три, него тек за четири сата. Замолићемо режију ако можете да остане још неких пет, десет минута, да не враћамо колегу. Немојте сад, имамо сутра цео дан.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, извините што сте чекали цео дан за пар питања. Укључите молим вас микрофон. Душко Лапац од оца?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година вашег рођења?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше пребивалиште односно вашу адресу канцеларије?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Албанске споменице број 13 у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

По занимању адвокат, несродан, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, при томе можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Положите молим вас заклетву читајући текст који је ту испред вас.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Позвали смо вас овде због тога што сте били постављени за браниоца оптуженом овде у поступку

Агушу Мемишију и оптуженом Сахити Камберу који истина овде ништа није износио, већ оптужени Агуш Мемиши, они су били лишени слободе и испитани у полицији 27.децембра 2008.године и оно што мене интересује, кажем вам Сахити Камбер се овде брани ћутањем, за њега нећемо проверавати ништа, односно исто то питање би важило и за њега. да ли су ови људи били прописно упозорени или не, да ли им је заиста речено оно упозорење које се даје оптуженима пре испитивања, да ли је био присутан преводилац или не, да ли сте на њима видели неке повреде, да ли су се жалили на нешто, да ли су се жалили да их је неко тукао, да ли је то неко можда радио пред вама, да ли сте имали поверљив разговор? Ето то, то су она питања значи како је то било.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Е овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога уопште?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Сећам се, колико могу, сећам се прилично да, био је присутан преводилац колега, иначе адвокат Драган Лабовић, и са обојицом сам комуницирао од почетка искључиво преко колеге Лабовића. Мислим да Мемиши нешто и зна српски али је ипак коришћен преводилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упозорења јесу ли заиста, стварно дата?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: На која упозорења мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упозорења која се дају окривљеном пре испитивања или то само стоји тамо на записнику ко неки формулар?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Да, да, дата су сва обавештења да има право да се брани ћутањем, да своју одбрану не мора да изнесе, питан и да ли је физички у стању да учествује у кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада да ли сте ви видели неке повреде, да ли се неко жалио на тако нешто, неки третман приликом лишавања слободе?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Један се жалио да су му неке, да му је новац украден приликом хапшења, сад не могу да се сетим да ли је Мемиши или је овај други, е то је једино на шта су се жалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже нам оптужени, на то. А да ли се жалио да су га тукли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: То не, то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се жалио оптужени Мемиши да су га тукли на путу или приликом лишавања слободе, па онда да су га тукли док су га довозили до Београда, па затим да овде је остављен без могућности да се одмори у просторији за столом, са светлом, са буком коју су људи правили непрекидно тако да он уопште није могао да одспава и да се одмори.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Не, то ми се није жалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако вам се није жалио?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам он такође овде да га је тужилац питао за те паре које су му одузете и да га је тужилац сликао. Да ли га је тужилац сликао у вашем присуству, јесте ли ви видели да тужилац фотографише оптуженог?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Не, нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли сте били код истражног судије, каже такође оптужени Мемиши да ви уопште нисте били присутни давању те његове одбране код истражног судије, већ сте дошли само на крају?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Није тачно, био сам присутан, прво смо обавили поверљив разговор преко колеге преводиоца који је врло то експлицитно и преводио и оно што ја говорим и што је говорио окривљени, присуствовао сам од првог тренутка давања његовог исказа који је исто превођен и унето у записник и након тога му је поново прочитан цео записник о његовом исказу који је он као и ја потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања? Нема питања. Да ли браниоци имају питања? Изволите.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Нисам разумео ово задње да ли се то односило на саслушање у МУП-у или код истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово читање?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: А шта да ли се радило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када је дата изјава па да је прочитана цела изјава и ви слушате?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: И у МУП-у и код истражног судије.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Мене интересује да ли сте ви приметили у каквом се стању физичком налази Мемиши у МУП-у када сте били?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Нисам приметио никакве повреде на њему, апсолутно никакве повреде.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Не само повреде, с обзиром да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Психичко, психичко стање.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: С обзиром да он није спавао пре тога 15 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што он каже, кажем ово да је ту био у просторији где је бука, светло.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: То је млад човек, нисам приметио ништа, нешто што бих запамтио што се тиче његовог психичког стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Деловао ми је сасвим разумно, један прибран млад човек, симпатичан, образован, све најлепше о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли је тражио од вас, да ли сте комуницирали са његовом породицом после?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Па не, ја сам кратко време му био бранилац, тако да није било времена за контакте.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Мислим између МУП-а и истраге, саслушања?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Па у току истраге ја док сам био постављен као његовог бранилац нисам контактирао са његовом породицом.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Захваљујем, ево Мемиши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако има питања сад и оптужени Мемиши. Добро.

Суд констатује да се оптужени осмехује и маше браниоцу-сведоку Лапцу и затим излази да му постави питање, и да такође сведок адвокат Лапац маше оптуженом.

Изволите оптужени Мемиши.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Добар дан, моје прво питање господину Лапцу је, ако се сећа да ли сам говорио с једном руком или са обема рукама, како сам говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како руком.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ето, ја само постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем, објасните ми.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да ли сам говорио једном руком или са обема рукама у полицији, са обе руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам кажем објасните, не знам шта то значи да се говори рукама.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Ја сам имао везане руке, да ли се сећа тога, да ли зна за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао везане руке док су га испитивали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: И када сам потписао записник имао сам везане руке, да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како вам испитују окривљеног у полицији, мислим, јел скину лисице?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Када се узима записник онда се скину лисице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је узимана његова изјава, он то и пита, јесу ли њему скинули?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Па није то питао, него кад смо разговарали.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: То није истина.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: У почетку је био везан, а после када је давао изјаву после је био одвезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је давао изјаву био је одвезан?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је онда био везан?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Па у почетку док се с њим обављао разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Имам једну озбиљну примедбу, ја стојим иза моје изјаве када је тужилац и сам признао да су ме сликали, а господин изјављује да нисам имао никакве знакове на лицу, овде присутна госпођа Радоман Перковић и она ме је видела и приметила како сам ја изгледао и постоје и слике, ако се ја сећам јако добро да 16. јануара био код мене и рекао ми је да није могао да дође раније имао смртни случај, ја се врло добро сећам, и тад је видео све то на мом лицу и Комисија за људска права приметио је то, а тужилац је сам признао да ме је сликао, како сад може да каже то а кад ме није уопште видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано као примедба, он је то рекао, знате. Да видимо тужилац има неку примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба се огледа у следећем, оног момента то јест на самом почетку кад се окривљени Агуш Мемиси пожалио да су му нестале паре, тог момента је прекинуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам све причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то је прекинуто и позван је шеф јединице за ратне злочине да узме службену белешку од њега, то је, значи то нема везе са овим записником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али дајте сад да завршимо са овим, то сте већ износили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али прича, ово испада да је питање као да је то сликање било у току испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта испада, али када оптужени поставља питање сведоку, а ви тако причате одједном објашњавате да ли је дошао шеф јединице за, и неке јединице и неке службе и то, то мене уопште сад не интересује, то није место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али пре него што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете молим вас седните да завршимо. То уопште није сад то да ли је дошао тамо шеф неке јединице. Питајте ви овде и ставите примедбу.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја могу да изјавим да је господин дошао четири сата касније, да ли је он био присутан када сам ја давао изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то већ, рекао је да је био.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ја стојим иза моје изјаве, господин апсолутно није ме, нема шта да питам, јер ако ме није видео да сам био толико повређен, па шта имам ја онда да питам, а постоје и слике око тога, како ја онда да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Да ли још неко има нешто да пита сведока? Не, има, оптужени Сахити Камбер. Е чекајте Бојан Ресавац да заврши.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Само једно питање за колегу, да ли је он имао утисак односно када је дошао и када је разговарао са Мемишијем да је са њим већ обављен разговор од стране МУП-а?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Питање да ли сам имао утисак да?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли сте стекли такав дојам, утисак да је са њим већ обављен разговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав разговор?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Од стране МУП-а, што ми знамо за обичај да МУП прво испита окривљене, па онда позове браниоце. Објаснићу после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево објасниће после вама, а сада сведок разуме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не треба судија он мени после да објасни, ја имам примедбу, ето то је примедба, мене уопште не интересује приватно да мени адвокат објашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сви за сада разумемо тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако ви дозволите питање, али то је моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дозволила сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви дозвољавате примедбе, питање, у реду је.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Мој утисак до оног тренутка док ја нисам почео да с њима разговарам, да нису били свесни шта им се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: А да ли су нешто разговарали и о чему и о томе да ли су разговарали, заиста не могу знати, тако да утисак немам.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли то значи да ли су они пред вама њему рекли шта му стављају на терет и предочили које доказе имају против њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је то све било по закону.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Па не, сад каже господин да је тек у разговору са њим схватио да они не знају о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је, прво иде поверљив разговор па испитивање.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Не, пре поверљивог разговора мора да се саопшти шта се ставља на терет, о чему ће да разговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, немојте се објашњавати.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Не, не, у мом присуству су им рекли шта се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Обојици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви сте објаснили онда, у том поверљивом разговору о чему се ради?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако разумемо, добро. И оптужени где је, Камбер Сахити. Браните се ћутањем али имате питања? Напуштате своју концепцију одбране да се браните ћутањем или само питања?

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: Имам једну примедбу, немам никаква питања, ја сам схватио да је господин адвокат рекао да је био присутан и да ми је објаснио суштину ствари, дакле и записник и како је могуће да се ја браним и због чега сам оптужен. То није тачно, јер адвокат је стигао на крају, након тога што ме је полиција испитивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је већ записник састављен?

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: Да, да, то је тек на крају и тад сам ја потписао два, три документа, једно сам, имам овде са собом а друга документа уопште нема појма шта сам потписао, јер ја уопште нити знам српски нити сам разумео. Ето то сам хтео само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али он се брани ћутањем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ако су га саслушавали већ, а он нешто причао, а овде пише да се брани ћутањем, како то објашњава. Значи неко је с њим причао а он се брани ћутањем, и тај који га је саслушавао тај је записао да се он брани ћутањем а он се с њим лепо испричао. Ето то је питање, како је то могуће.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ћутање на осам страна у полицији, тако се прави записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Духовити сте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, на шеснаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто оптужени?

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: Тако су мени рекли, мене су питали за Фатона Ајдарија, да ли ја познајем њега, без присуства браниоца, питали су ме за «Божура 50».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тужиоче, пустите човека да каже, али тужиоче ви сте се уморили данас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па можете мислити у полицији какав је разговор кад овде овакав. А ја ћу вам рећи какав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Да ли ви имате да кажете још нешто?

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: Не, само сам хтео да кажем да то све није истина, када сам дошао тамо, стигао, објаснио како треба ја да се

понашам, он је дошао тек на крају, дакле то сам хтео да кажем. Да ли сте ме схватили или не, углавном полиција ме испитивала пре него што сам стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумела сам.

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: Дошао је бранилац, рекао ми је потпиши то, потписао сам два, три документа не знам уопште шта сам потписао, једно имам овде са собом, ето то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разумели.

ОПТ.САХИТИ КАМБЕР: То је само као примедба да је, кад је изјавио сведок односно адвокат да ми је објаснио о чему се ради, ја нисам имао појма ни зашто сам оптужен. Ето то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Имам и ја примедбу на овај исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, сећате се нечег, овог окривљеног, изволите, кажите ако се сећате.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Сећам се, истина слабије, пошто сам Мемишија бранио и даље, али у сваком случају сећам се да сам био присутан исказу који је давао у присуству преводиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био ко, овај или Мемиши Агуш?

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Овај, овај кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Кажем њега се слабије сећам, али знам исто да је био присутан преводилац и да је исказ дао без икакве присиле, оно што сматрао да он треба да каже о томе. Мислим да је негирао учешће у тим ратним злочинима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нам то причати, само ову суштину. Он каже да ви нисте били ту, ви кажете да сте били и то је то.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Био сам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још нешто има да пита сведока? Сведок нема ништа више да каже, хвала вам што сте дошли. Довиђења.

СВЕДОК ДУШКО ЛАПАЦ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете молим вас да позовете сведокињу Весну Бошковић. Да ли ће бити неког посебног испитивања за сведокињу Весну Бошковић, како ћемо то да? Добро, да видимо како ћемо то. Оптужени? Имаће, добро. Онда ћемо се договорити за неко друго време, зато и питам, пре него што сведокиња дође, за неки други дан.

Судски тумач Гани Морина: Немојте без микрофона јел доведете нас у врло незгодну ситуацију. Укључите микрофон кад говорите, ако хоћете превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почећемо само тако што ћемо, пошто сте већ чекали цео дан, да узмемо неке ваше податке, да видимо како ће то изгледати а мораћу да вас замолим да дођете и следећи пут, ако буде много питања. У сваком случају.

Сведок Весна Бошковић са подацима као у списима предмета, радник Министарства за људска и мањинска права.

Јел тако?

Несродна, упозорена, опоменута.

Јесте ли положили заклетву код истражног судије?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након што је положила заклетву исказује:

Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Иначе вас подсећам да сте код истражног судије дана 05.03.2009., положили заклетву, па вас ја подсећам на то. реците ми у односу на оно што сте причали код истражног судије, ако се сећате тог 05.марта 2009.године, а везано за тај, за ваше учешће у Удружењу несталих и киднапованих лица, везано за догађаје на Косову, везано за то што вас спомињу многи људи да сте комуницирали са њима, обавештавали их о проналаску тела или присуствовали примопредаји тела на прелазу Мердаре, да ли имате нешто што нисте рекли и да ли остајете при ономе што сте рекли код истражног судије?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Немам ништа што нисам рекла и остајем при ономе што сам рекла истражном судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви у Министарству или у комисији имате неке посебне спискове несталих, умрлих или лица која су нешто заробљена па мучена и пуштена, да ли имате тако неке спискове за подручје општине Гњилане или не?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Ми имамо спискове, значи консолидовану листу несталих лица која је усвојена од стране Међународне заједнице као и приштинске делегације с којима сарађујемо и на тој листи се налазе значи, укупној листи са несталим Србима, Албанцима и неалбанцима и искључиво се односи на списак, то је списак несталих са тренутно неразјашњеном судбином, а посебно водимо списак са лицима која су у међувремену, значи чија је судбина решена, пронађени мртви, идентификовани, предати породицама, то је посебан списак. Значи списак се односи на цело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На цело Косово?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: На цело Косово, с тим што ми имамо и списак несталих по регионима и ако хоћете број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нас интересује Гњилане?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Гњилане. Тренутно је неразјашњена судбина за 38 лица, која су нестала на територији Гњилана, тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово што кажете решено, то је.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Решена судбина за 27 лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли икако можете да нам доставите те спискове?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сам ја имала да питам. Чланови већа немају, тужилац не, браниоци не, и оптужени. Рећи ћете ми оптужени Ахмет и Самет се јављају, да ли има много питања или не, јел и наша судска стража ради и режија ради, и мислим сви су остали сада дуже због нас. Ајдете оптужени Ахмет. Да ли можете да нам доставите те спискове с позивом на овај број који имате на позиву и да нам то пошаљете. Ове спискове за Гњилане? Можете.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Ја могу али уз захтев значи према нашој Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово је захтев, значи сада вам налажем да нам доставите те спискове, значи оних особа чија је судбина решена, за коју ви знате какав је исход и ових несталих, с позивом на овај број који вам се налази тамо у горњем десном углу. И шта имате од те документације, нама су овде нешто давале породице, оне које смо саслушавали.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете за пар дана, хвала вам. Изволите оптужени.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан. Имам само два кратка питања, у вези ових 10 лешева који су пронађени у околини Гњилана. Да ли можете да нам објасните то, можда је то и штампарска грешка, да сте ви одредили тамо једно место које се зове Лапаштица, и да ли се налази и у вашим документима тај назив као Лапаштица или под неким другим називом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има та нека.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Јел могу да одговорим. Овако, с обзиром да је међународна заједница, значи радила ексхумацију, у то време када је Лапаштица, Пограђе или Угљаре, значи да кажем да се, да постоје три различита назива за село, вероватно у зависности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, па то иритира можда оптуженог. Значи како се зове село?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Село се зове, значи у неким документима зову Лапаштица, у неким Пограђе, у неким, односно то је све под Угљаре, значи то је 11 тела а не 10, и значи то је извешај међународне заједнице која је радила ексхумацију. У зависности од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су написали, користили тај назив, добро.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Они су написали, у извештајима су они написали, ми нисмо тада ни били присутни.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Госпођо, међународна заједница као међународна заједница и као ви мени је јако драго што сте ви радили о овим стварима, и ја сам у стању да радим за ове ствари, а Лапаштица као село налази се у околини Подујева, а Лапаштица у околини Гњилана апсолутно не постоји. Ја могу да вам кажем колико је то далеко од Угљара, то је 80 километара даље, то је на граници, Угљаре. А дакле једна река која се зове тако, налази се између Гњилане и тога. Ја сам хтео да потврдим то. Где сте ви прибавили та документа са називом Лапаштица, с обзиром да то апсолутно не постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени већ нам је то одговорено.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Да, али Лапуштица да, али Лапаштица не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то међународни документи, да је ту коришћен тај назив.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Е овако да одговорим, значи на жалост, документа, званичне извештаје од стране међународне заједнице радили су људи из свих држава, према томе, много пута смо наилазили на погрешно написано име села, значи ја, моје је да кажем и препишем онако како је неки међународни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том званичном документу?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Званично написано, ми имамо проблеме пуно пута да упоредимо та иста места, пуно пута они напишу само Угљаре, ми знамо да постоји више Угљара на Косову. Значи то, 11 тела јесте пронађено, значи оно што имамо званично пише Лапаштица на неким местима, на неким местима пише Пограђе, али у сваком случају пише да је Угљаре код Гњилана и то је документација у којој званично пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте већ. Изволите оптужени. Немојте ово понављати више, сад дакле ако имате друго питање.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Не, не, то је друго питање. Од «Младости» у Писјане да ли сте ви лично учествовали или само сте чули у вези са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? За Пасјане.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Као што сам написала у извештају значи, пише тамо лепо од ког тренутка сам ја била ангажована као радник, значи званични државни службеник. На фарми «Младост» у Пасјану значи пронађена су три тела, постоје фотографије сва три тела док су још била свежа тела. Њих је Амерички, представници америчког контингента КФОР-а пребацили су на непознату локацију. Шта се дешава значи фотографије су узете, направљен је увиђај, снимане су значи, тела су, људи су снимани, да кажем ајде, још док су били у свежем стању, препознатљиви. Породицама све три убијене особе показане су фотографије ради препознавања и речено је породицама да су сва три тела пронађена 03.августа на фарми «Младост» у Пасјану. Након тога речено је породици да ће они донети тела ради сахране, јер су породице идентификовале посмртне остатке. Након неколико месеци породице су звале Удружење киднапованих и несталих, ком сам ја била присутна и пожалили су се да имају проблем, не знају кога да контактирају у вези са тим телима, јел чекали су месецима да се тела донесу ради сахране. Значи постоји информација, званични допис да су тела, три тела, значи имена пишу у извештају, могу да поновим. Да су њих тројица пронађени на фарми «Младост» у Пасјану, постоји фотографија свежих тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте и своје учешће у томе и то је то.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Ја нисам тада била присутна у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да нисте.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Није ни било државног органа који се бави овим питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени има још питања?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Можда сам вам одузео више времена али ето још једно питање управо због тих контејнера да на основу те изјаве, речено је да једна радница дала некакву изјаву и ја не знам како се она

зове. Како може једна радница једне организације која ради о несталима да узме неки документ од неког лица о несталим лицима и да не зна како се то зове. Дакле како је могло да се узме такав документ од једног таквог лица а да се не зна како се зове? Дакле, тамо пише да она не зна како се она зове и да таквим документима значи она располаже и у којој организацији наравно је радила на Косову и у којој организацији је радила у Србији, да ли је радила приватно и само је чула то шта је ко говорио. Значи на који начин, какав је био њен радни статус у вези ових ствари. Ето то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, при овом Министарству за људска и мањинска права.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Прво да кажем, нисам разумела, шта не знам како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја, али нема везе, значи где сте радили, од кад везано за ове случајеве на Косову, у ком својству сте радили?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Да. Ја сам везана значи за случај киднаповања од 19.јуна '99.године као приватник значи сам имала свој камион, не знам да ли је потребно да сад то објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, да, али зависи колико то траје, ми смо прекорачили радно време пола сата, и можете да нам кажете дакле.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Е овако рећи ћу вам само једно. У тренутку кад сам добила информацију о контејнеру, била сам представник Удружења киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији. То Удружење је званично формирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то формирано, шта нам кажете 19.јун, да то је потпуно интересантно наравно.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Не, ја сам кренула да вам кажем од кад сам ја значи упозната, а Удружење се удружило значи, пре тога су породице појединачно покушавале да значи свака за себе, да пронађу неку информацију. Онда су се породице удружиле и формирале Удружење киднапованих и несталих лица, значи то у организацији Удружења организовано је у октобру 2000.године у Грачаници излагање гардеробе скинуте са посмртних остатака пронађених на Косову и Метохији значи до тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вас пита у ком сте својству ви тада били? Да ли сте, где сте били запослени?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Питао ме је за контејнер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, али где сте ви у ком својству сте се бавили тим?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Као представник Удружења киднапованих и несталих лица, значи хтела сам да кажем како сам дошла до информације о контејнеру. Значи тада на том излагању

гардеробе где је дошло из Београда много породица да покуша да препозна, значи гардероба и личне предмете скинуте са посмртних остатака, тела пронађених на Косову и Метохији, тада је речено пред свима нама да је пронађена још једна локација и да фотографије нису успели да ставе, да прикажу породицама а да се ради о контејнеру који је пронађен, значи посмртним остацима који су пронађени 11.07.2000.године, још нам је речено да укупно располажу са комплетима скинутим са четири особе а на другим особама значи није било гардеробе. Што се тиче значи предмета значи није пронађено ништа уз њих. Значи тада сам чула то, ја сам након тога молила ОСЦЕ да нам достави фотографије како би породице значи у име Удружења киднапованих и несталих као невладина организација никакав папир нисам добила лично. Значи тада сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће моћи да се преведе.

Судски тумач Гани Морина: Па ово личи више на неко такмичење у говорништву. То нас исцрпљује толико да стварно из задњих, из задњих да кажем.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Што госпођо, ја мора да причамо, да јој објасним кад нема никакви документ што био тој тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Извини, кад нема, никакви документ нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени смирите се. Само ви наставите.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Значи тада је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада када сте ви сазнали ви сте питали ОСЦЕ за то.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Тражили смо значи, преузели смо значи фотографије показали смо, јако су лоше биле фотографије, у то време није било, односно нисмо ни дошли, није било слободе кретања да одемо до Гњилана и посетимо све породице, али од 2001.године, од априла месеца, ја сам значи званично постала државни службеник радник Савезног комитета за Косово и Метохију, подкомитета за људска и мањинска права. Значи тада смо кренули са организовањем радних група и подгрупа за нестала лица и са директним контактима са међународном заједницом. Значи и тада је кренуло значи сви ти преговори око размене документације, значи то је тада кренуло. У каснијем периоду добили смо значи након идентификације те три особе које су, након свега смо сазнали да су они пребачени значи након проналаска у Гњилане у мртвачницу у Приштину, а сахрањени су на, ја вам сад причам са каснијим сазнањима шта смо, значи добили информације кад су они идентификовани. Значи тада смо добијали део по део документације, значи ја сам приложила све што смо имали и за ту локацију и за Гњилане и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Угљаре и за контејнер.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Ја сам приложила значи сву документацију, не лично моју, него документацију међународне заједнице коју смо добијали у каснијој размени документације. Кад добијемо идентификацију имамо право да тражимо значи одакле је то тело стигло ту где јесте, кад је пронађено. За многе локације немамо, али за ове три локације смо добили документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Извињавам се што сам вас задржао толико, али какав документ ви сте потписали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени нећемо више тако. Замолићемо госпођу Весну Бошковић да дође сутра, сада је 19.34 и ми морамо, овде ради и судска стража и режија.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Ја се извињавам, ја сутра путујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где путујете сутра.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Па сутра идем на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим не где идете него када се враћате?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Враћам се у петак поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се у петак поподне. Изволите. Мораћемо поново да вас зовемо.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја имам један предлог да не бисмо губили време, негде објективно након тог дописа који ћете добити од њих а који нам хвали, ми имамо могућност опет да зовемо госпођу, можда ће и вама требати, можда тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нећу у пола испитивања да прекидам оптуженог Ахмета, значи да би оптужени Ахмет могао да пита, позваћемо вас поново, обзиром да ви у овој недељи, ми радимо, оптужени Савет се такође јавља, дакле нисмо завршили, у сваком случају ја морам да вас замолим да дођете.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Али било би целисходно што је мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас господине Кастратовићу. Сутра пре подне нисте ту, петак.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Не, не у петак поподне се враћам с пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А петак када се враћате?

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Петак па сигурно ћу доћи негде седам, осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ми радимо поподне ове недеље.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Имамо ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћу морати да вам пошаљем позив накнадно, то је то.

СВЕДОК ВЕСНА БОШКОВИЋ: Жао ми је што нисам стигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо стигли данас, каснили смо сат ипо са почетком суђења и то је то, због тога нисмо завршили, нећете остати ускраћени, позваћемо поново госпођу Весну Бошковић, преко ових ствари нећемо прећи тек онако, она колико видимо зна јако пуно, и испитаћемо је онако како треба нећемо да журимо.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се секирати позваћемо поново госпођу Весну Бошковић.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо следећи пут када буде госпођа Весна Бошковић дошла. Вратите се сада на место. Односно ви можете да идете. Оптужени Савет ће о томе сутра морати да, сутра ћемо морати то да расправимо обзиром да је и судској стражи и режији истекло радно време.

Данашњи претрес је завршен у 19.36 часова, сутра се претрес наставља у 14.30 часова

Настојаћемо да бар ми окупирамо судницу сутра на време.

Записничар

Председник већа-судија